

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2009. ■ GODIŠTE III ■ BROJ 13 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

4

Događajnica
**PROSLAVLJEN BLAGDAN
BL. A. STEPINCA U POŽEGI,
NOVSKOJ, STRAŽEMANU
I VIROVITICI**
**DONOSE LI SE U HRVATSKOJ
ZAKONI U SKLADU S BOŽJIM
ZAKONOM?**
**NE POIGRAVAJMO SE SA
ŽRTVAMA BRANITELJA**
**VELIKAN DUHA
ZA TEŠKA VREMENA**

14

Život mladih
**ŽIVJETI PO EVANĎEO-
SKIM VRIJEDNOSTIMA**

19

Obitelj
**U POŽEGI SE OKUPILO
350 OBITELJI IZ BISKUPIJE
S PETERO I VIŠE DJECE**

21

Župni slikopis
**PREDSTAVLJAMO ŽUPU
KRALJICE SV. KRUNICE
U NOVOJ GRADŠKI**

Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa!

(2 Kor 6,2)

■ IZ KORIZMENE PORUKE BISKUPA ANTUNA ŠKVORČEVIĆA

Korizma je vrijeme u kojem se treba odvažiti s Isusom Kristom iskreno krenuti u školu provjere vlastita stanja i životnih opredjeljenja, prepustiti se njegovu prosuđivanju po Božjim kriterijima, njegovu postavljanju pitanja o smislu našega života, o načelima osobnoga i javnoga djelovanja.

KORIZMENA PORUKA BISKUPA ANTUNA ŠKVORČEVIĆA

Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa!

(2 Kor 6,2)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslovi i vjeroučitelji, dragi vjernici!*

Milost vam i mir od Boga i Oca Gospodina Isusa Krista (2 Sol 1,2).

Započinjemo korizmu u trenutku kad cijeli svijet potresa recesija na gospodarskom području. Ona i u nas može izazvati ozbiljne posljedice koje se očituju gubitkom radnih mjesta i osiromašenjem mnogih, pa nas to potiče na razmišljanje i djelovanje.

Gospodarska recesija

1 Nećemo se baviti stručnim tumačenjem stanja u ugroženom gospodarstvu koje se označuje pojmom – recesija. No, u samoj toj pojavi i u odgovoru koji ona traži, skriva se dublja poruka na koju bi vrijedno bilo svratiti vjerničku pozornost. Riječ recesija u gospodarstvu označuje nazadovanje koje je poprimilo globalne razmjere. Stoga se u gospodarski razvijenim zemljama poduzimaju hitne mjere kako bi se zaustavilo daljnje urušavanje sustava i osiromašenje građana. Mnogi stručnjaci i u Hrvatskoj prepoznaju znakove recesije te pozivaju Vladu neka žurno poduzme odgovarajuće mjere za njezino zaustavljanje kako bi se izbjegle ili ublažile posljedice. Znakovita je osjetljivost političara i gospodarstvenika pri rješavanju recesije na globalnoj razini i njihovo uvjerenje o potrebi hitnoga reagiranja kako bi se spriječile teške posljedice za čovječanstvo.

Korizma je vrijeme u kojem se treba odvažiti s Isusom Kristom iskreno krenuti u školu provjere vlastita stanja i životnih opredjeljenja, prepustiti se njegovu prosuđivanju po Božjim kriterijima, njegovu postavljanju pitanja o smislu našega života, o načelima osobnoga i javnoga djelovanja. Korizma je vrijeme vježbanja u odupiranju zlu, vrijeme opredjeljenja za časno i pošteno ponašanje u osobnom i javnom životu. Snagu za naše napore da zaustavimo moralnu recesiju može nam dati samo Bog.

Duhovna recesija

2 Sadašnja svjetska gospodarska kriza, međutim, duboko je povezana s moralnom krizom, mogli bismo reći – recesijom savjesti. Na tu je činjenicu nekoliko puta upozorio papa Benedikt XVI., a među ostalima i novi predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Barack Obama. No, pogubna moralna kriza ni u svijetu, ni u Hrvatskoj ne izaziva tolike reakcije kolike izaziva gospodarska kriza. Stoga se s pravom pitamo, može li sadašnji liberalni kapitalizam odgovoriti izazovima i kakve će biti posljedice moralne recesije za budućnost čovječanstva. U Hrvatskoj još nema pokušaja da se u upravljačkim strukturama i u široj društvenoj zajednici zaustavi moralna recesija. Glas se Crkve o tom pitanju ne čuje daleko, mediji mu ne poklanjaju pozornost primjerenu istinski demokratskom društvu koje brine za dobrobit građana. Doduše, i javni i privatni mediji u Hrvatskoj obavješćuju nas neprekidno o nasilju i nemoralnom ponašanju na različitim razinama života, napose u gospodarstvu gdje je korupcija tek jedan od signala sustava zla koji je izmakao društvenoj kontroli. To se stanje samo

djelomice može popraviti boljim organiziranjem i funkcioniranjem zakonodavnoga i sudbenoga sustava. Ali, moralna se recesija ne odnosi na izvanjsku nego na duhovnu čovjekovu razinu. Duhovna se recesija odnosi na čovjekovu savjest, na vrijednosni sustav svakoga pojedinca koji potom tvori vrijednosni sustav zajednice. S obzirom na stanje u društvu u kojem je duhovna recesija u temeljima gospodarske recesije, žurno bi trebalo poraditi na njezinu otklanjanju.

Gospodarska kriza povezana je s moralnom

Sadašnja svjetska gospodarska kriza, međutim, duboko je povezana s moralnom krizom, mogli bismo reći – recesijom savjesti. Na tu je činjenicu nekoliko puta upozorio papa Benedikt XVI., a među ostalima i novi predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Barack Obama. No, pogubna moralna kriza ni u svijetu, ni u Hrvatskoj ne izaziva tolike reakcije kolike izaziva gospodarska kriza. Stoga se s pravom pitamo, može li sadašnji liberalni kapitalizam odgovoriti izazovima i kakve će biti posljedice moralne recesije za budućnost čovječanstva.

Braćo i sestre! Neka Bog mira uđe u vaša srca i neka vas osposobi za nositelje nade, kako nam domovina ne bi potonula u moralnoj recesiji nego po vama bila zemlja budućnosti. U vašim korizmenim nastojanjima neka vas prati Božji blagoslov.

Korizmena vjernost Bogu i čovjeku

3 Vjernici, svjesni stanja u hrvatskom društvu, ne bi se smjeli ograničiti na prokazivanje zla, nego bi trebali pokazivati izlaz iz njega i biti nositelji nade. Korizma je dragocjeno vrijeme u kojem nas Crkva na temelju Božje riječi ponovo podsjeća na Božju istinu o nama i našem postojanju, o čovjeku kao biću ranjenom iskonskim grijehom, sklonom nazadovanju u dobru. Uči nas da je naša ljudska sloboda izložena napastovanju Zloga, koji pronalazi uvijek nove načine uvjeravati nas da se sebičnost isplati, da je hedonizam poželjan, da se može dobro živjeti od nečasno stečenih materijalnih dobara. Opominje nas riječima sv. Petra: »Otrijeznite se! Bdijte! Protivnik vaš đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre. Oprite mu se stameni u vjeri« (1 Pt 5,8-9). Korizma je vrijeme u kojem se treba odvažiti s Isusom Kristom iskreno krenuti u školu provjere vlastita stanja i životnih opredjeljenja, prepustiti se njegovu prosuđivanju po Božjim kriterijima, njegovu postavljanju pitanja o smislu našega života, o načelima osobnoga i javnoga djelovanja. Korizma je vrijeme vježbanja u odupiranju zlu, vrijeme opredjeljenja za časno i pošteno ponašanje u osobnom i javnom životu. Snagu za naše napore da zaustavimo moralnu recesiju može nam dati samo Bog. U trenutku kad povjerujemo Bogu, očitujemo kajanje i čežnju za obraćenjem, opredjeljujemo se za život po njegovu naumu i postajemo dionicima zahvata koji u nama izvodi Božje milosrđe. Naše vri-

jeme postaje trenutak milosti. Tako se ostvaruje riječ sv. Pavla: »Evo sad je vrijeme milosti, evo sad je vrijeme spasa« (2 Kor 6,2). Iz tih riječi izbija dramatičnost zbog naše ugroženosti grijehom u temeljima našega bića, izbija žurnost poduzimanja mjera kako bismo ozdravili te prisjećanje na posljedice ako sa svom pomnjom ne provjerimo moralno stanje našega života i ne primijenimo jedini lijek – pomirenje s Bogom.

Na putu izlaska iz duhovne recesije

4 Braćo i sestre! Pozivam vas da u ozračju navedenih Pavlovih riječi provedemo ovogodišnju korizmu. Neka nam ona bude »kairos«, trenutak milosne šanse, vrijeme spasa. U brojnim našim župama započeli smo – predvođeni lektorima – zauzetije prijateljevati sa Svetim pismom. Svjesni istinitosti Isusovih riječi da čovjek ne živi »samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta« (Mt 4,4), pridružimo im se tijekom korizme te u svjetlu Božje riječi prosuđujemo vlastito životno stanje, »pročitajmo« što nam se događa na društvenoj razini, odlučimo se za Božja načela, usudimo ih se vjernije živjeti u vlastitom i obiteljskom životu, ne stidimo se zauzimati se za njih i provoditi ih u javnom životu. Svaki dan pronađimo dovoljno vremena da s Isusom budemo molitelji, kako bi nam Duh Sveti liječio dušu, učvršćivao savjest, ispunjavao srce, osposobljavao nas za svjedočanstvo života. Lomimo svoju sebičnost pokorom i dobrim djelima, otvorimo srce i ruke bližnjima u nevolji.

Ovom prigodom srdačno zahvaljujem svima koji su prošle godine prihvatili poziv, krenuli tim putem vježbajući se tijekom korizme među ostalim i u odricanju tako da su molitvu križnoga puta povezivali s pažnjom upućenom nevoljnima. Dali su za njih novčani prilog koji su župnici prinijeli na Veliki četvrtak u našoj Katedrali. Tako smo mogli pružiti pomoć za više od sto i pedeset starijih prognanih osoba koje su prisiljene preživljavati s vrlo malom bosansko-hercegovačkom mirovinom. Pozivam vas da za njih i ove godine skupimo korizmeni prilog i ponovo posvjedočimo što može ljubav

Svaki dan pronađimo dovoljno vremena da s Isusom budemo molitelji, kako bi nam Duh Sveti liječio dušu, učvršćivao savjest, ispunjavao srce, osposobljavao nas za svjedočanstvo života. Lomimo svoju sebičnost pokorom i dobrim djelima, otvorimo srce i ruke bližnjima u nevolji.

prema bližnjemu koju je pokrenula vjernost prema Bogu.

Braćo i sestre! Neka Bog mira uđe u vaša srca i neka vas osposobi za nositelje nade, kako nam domovina ne bi potonula u moralnoj recesiji nego po vama bila zemlja budućnosti. U vašim korizmenim nastojanjima neka vas prati Božji blagoslov. Sve vas od srca i s poštovanjem pozdravlja vaš biskup

✠ Antun Škvorčević
požeški biskup

Žurno otkloniti moralnu recesiju

Moralna se recesija ne odnosi na izvanjsku nego na duhovnu čovjekovu razinu. Duhovna se recesija odnosi na čovjekovu savjest, na vrijednosni sustav svakoga pojedinca koji potom tvori vrijednosni sustav zajednice. S obzirom na stanje u društvu u kojem je duhovna recesija u temeljima gospodarske recesije, žurno bi trebalo poraditi na njezinu otklanjanju.

POŽEŠKA BISKUPIJA SLAVILA BL. ALOJZIJA STEPINCA, SVOGA SUZAŠTITNIKA

Doprinosimo li da se ovaj narod duhovno ne razori?

Piše: Silvija Ivanković ■ Snimio: D. Mirković

Svečano euharistijsko slavlje u crkvi sv. Lovre predvodio je biskup dr. Antun Škvorčević

Spomendan blaženoga Alojzija Stepinca, suzaštitnika Požeške biskupije proslavljen je 10. veljače u crkvi sv. Lovre u Požegi, u kojoj su pohranjene blaženikove moći. Brojni vjernici gradskih župa i štovatelji bl. Alojzija Stepinca sudjelovali su na svečanom večernjem misnom slavlju, koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u koncelecijaciji s kanonicima Stolnoga kaptola sv. Petra, dekanima i svećenicima Katedralnog arhiđakonata. Na slavlju je bila prisutna i molitvena zajednica »Bl. Alojzije Stepinac« iz novogradiške župe Bezgrješnog Začeca BDM.

Kompas hrvatskomu narodu

U homiliji biskup se dotaknuo života i svećeničkog služenja blaženog kardinala Stepinca.

– Bio je čovjek koji nije vjerovao ljudskim ideologijama, nekim sebičnim rasnim, nacionalnim ili stranačkim strategijama, nego je vjerovao ponajprije i do kraja Boga. Polazište njegove savjesti, srca, ali i javnog djelovanja bio je Bog živi. Nije se to sviđalo nijednom vlastodršcu – kazao je biskup te dodao – Oni koji su ga nepravedno osudili i nakon njegove smrti nastojali su ga u domovini i svijetu prikazati kao zločinca. Papa Ivan Pavao II. stavio je 3. listopada 1998. u Mariji Bistrici pred oči cijeloga svijeta njegovu neudžnost proglašivši ga blaženim. Brojni hrvatski vjernici znali su tko je bio Alojzije Stepinac pa su pohranili njegov lik u svoje srce i tako čuvali njegov spomen.

Prisjetivši se čina kojim je u Mariji Bistrici kardinal Stepinac svrstan među blaženike, biskup je pročitao riječi koje je tom prigodom vjernicima uputio papa Ivan Pavao II.: „Svojim ljudskim i duhovnim životnim putem blaženi Alojzije Stepinac svojem narodu pruža svojevrсни kompas da bi se znao orijentirati. Evo glavnih točaka – vjera u Boga, poštivanje čovjeka, ljubav prema svima sve do praštanja, jedinstvo s Crkvom kojoj je na čelu Petrov nasljednik.“

Zanemarivanje kršćanskih vrijednosti

Okupljene vjernike biskup je zapitao je li Stepinac u Hrvatskoj ostao sam? Dodao je kako će se to dogoditi ako naše srce povjeruje istinama koje nisu Božje, ako svoj život oblikujemo prema mjerilima koja nisu u skladu sa savješću i s evanđeoskim zakonom. Kuda ide Hrvatska, razumijemo li njezin hod i kamo kao vjernici taj hod usmjeravamo – zapitao je prisutne biskup i upozorio na zanemarivanje kršćanskih vrijednosti u javnom životu. Naglasio je kako svaka proslava Stepinčeva dana smrti postaje sve snažnija i izazovnija točka na kojoj se hrvatski čovjek, vjernik treba zapitati – čime doprinosim da se ovaj narod duhovno ne razori. Izrazio je svoju vjeru da će nam blaženik izmoliti od Boga milost da u našoj domovini bude dovoljno ljudi koji Boga razumiju, koji s njime računaju i surađuju.

Misno slavlje završilo je molitvom za Požešku biskupiju koju je predvodio biskup Škvorčević, a potom su prisutni vjernici u molitvi obilazili oko oltara u svetištu gdje su pohranjeni blaženikovi posmrtni ostaci.

U predvečerje blagdana bl. Alojzija Stepinca, 9. veljače prikazan je u Dvorani sv. Terezije na katedralnom trgu dokumentarni film o bl. Alojziju Stepincu pod nazivom »Uzničke godine«, autora Nine Lovčevića, a u produkciji Hrvatske radio-televizije.

NOVA GRADIŠKA

Na Stepinčevo katolička emisija postala punoljetna

Na inicijativu fra Vjenceslava Janjića, tadašnjeg gvardijana cerničkog franjevačkog samostana, Hrvatski radio Nova Gradiška počeo je emitirati svoju vjersku katoličku emisiju i to na Stepinčevo, 10. veljače 1991. godine. Pod nazivom „Dođi, Duše ljubavi i mira“ ova emisija je na ovogodišnjoj spomendan blaženika postala punoljetna. Ostvarila je kontinuitet od 18 godina emitiranja. Njezin prvi urednik bio je fra Vjenceslav, uz novinarku Višnju Mikić, zatim suradnika – sada pokojnog – Antuna Špoljarića i realizatore programa HRNG: Rajka Aleksića, Ivana Babića i Danka Pavilne. Odlaskom fra Vjenceslava emisiju uređuju i vode župnici Josip Klarić, Zdravko Radoš, Luka Slobodanac i Milivoj Knežević.

Uz 18. obljetnicu pripremljene su dvije posebne emisije: u jednoj je gost bio njezin prvi urednik fra Vjenceslav, a druga je bila u spomen blaženom Alojziju Stepincu: slušatelji su mogli čuti propovijed dr. Antuna Škvorčevića, požeškog biskupa, iz crkve Sv. Lovre na Stepinčevo, 10. veljače, i razgovor s voditeljima novogradiške molitvene zajednice bl. A. Stepinca, Juricom Borojević i Martinom Vedic, kao i stihove pjesnikinje Evice Kraljić posvećene Stepincu. (Vi.M.)

Slavlje blaženog Stepinca u crkvi koja je prva imala njegov lik ON JE JEDINSTVENO HRVATSKO BOGATSTVO

– Slavimo svog sveca koji je u Hrvatskoj procvao i rastao. On je jedinstveno bogatstvo Hrvatske. Vlast ga je htjela izbrisati. Te vlasti danas više nema, a Alojzije Stepinac svetac je i na zemlji i na nebu – istaknuo je fra Zlatko Papac na misnom slavlju u stražemanačkoj župnoj crkvi koje se služilo 10. veljače u povodu blagdana bl. Alojzija Stepinca. U koncelecijaciji su bili vlč. Mario Sanić, župnik u Velikoj, vlč. Mato Rukavina, župnik u Kutjevu i trajni đakon Zdravko Ticić.

Predvoditelj slavlja čestitao je župniku mons. Josipu Devčiću i župljanima ove župe što su imali hrabrosti prije 28 godina prvi u svijetu na zid svoje crkve staviti lik sadašnjeg blaženika. Naime, postavljanje mozaika 1981. godine kojeg je izradio akademski kipar Antun Starčević, a na kojem je među ostalim bio i lik Stepinca, na prostorima tadašnje Jugoslavije izazvalo je prvorazredni skandal zbog čega je župnik Devčić završio u zatvoru, a mozaik se morao uništiti.

Snimio: Tihomir Ivčević

– Stepinac je bio hrvatski mučenik. Kada je vlast htjela izbrisati i pogaziti hrvatski narod, zagrebački nadbiskup Stepinac je u ime svoga naroda stao na pijedestal ponosa i nije se bojao pred svojim tužiteljima reći da voli svoj narod i da je za njega spreman umrijeti – kazao je fra Papac dodavši kako Bogu moramo zahvaljivati što nam je dao takvog velikana kakav je bio Stepinac. Njega, pak, treba moliti, kazao je, da Hrvatska uvijek bude slobodna i ponosna zemlja. (H.T.)

PROSLAVLJEN BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA U NOVSKOJ

Za istinsku obnovu našeg društva potrebni su ljudi evandeoskih vrijednosti

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Zupa bl. Alojzija Stepinca, osnovana u Novskoj prije nekoliko godina, započela je prošlog ljeta djelovati samostalno u svom sjedištu, gdje je 10. veljače prvi put proslavila blagdan svoga nebeskog zaštitnika. Pokraj nedovršene nove župne crkve u dvorani župnog doma okupili su se brojni vjernici, predstavnici gradskih ustanova na čelu s gradonačelnikom Antunom Vidakovićem, članovi kulturno-umjetničkih društava i vatrogasci. Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević, a u koncelebraciji je bio domaći župnik Pavao Mokri, kancelar Ivica Žuljević, svećenici Novljanskog dekanata predvođeni dekanom Milanom Vidakovićem. Župnik Mokri, pozdravljajući biskupa i nazočne, istaknuo je da su se brojni vjernici za ovaj blagdan pripremali devetnicom.

Put vjernosti Bogu je težak

U svojoj pozdravnoj riječi biskup je podsjetio na blaženu Stepinčevu smrt prije četrdeset i devet godina i naglasio da je on kao nadbiskup posjetio Novsku, ali da se kao blaženik, zaštitnik nove župe, na svoj način nastanio zastalno u ovom gradu. Biskup se u homiliji osvrnuo na izgradnju zvonika nove novljanske župne crkve i spomenuo kako on sporo raste, teško se diže k nebu, u visinu te je kazao da to slikovito govori i o ljudskim naporima da se duhovno izgrade i dignu k Bogu. Istaknuo je kako Alojzije Ste-

pinac nije dopustio da ga totalitarni sustavi njegova vremena privežu za niske zemaljske ciljeve, nego je krenuo teškim putem vjernosti Bogu i čovjeku po njegovu naumu, na kojem se uzdigao k nebu uz cijenu progona, poniženja, osude i tamnice. Naglasio je kako je tim putem po njemu u Hrvatskoj usred totalitarnih poniženja pobijedila sloboda i ljudsko dostojanstvo. Istaknuo je da se služenje Crkve sastoji upravo u tome da pomogne ljudima izdići se u Božji svijet, živjeti slobodu i dostojanstvo u skladu sa svojom savješću u osobnom, bračnom, obiteljskom i javnom životu.

Svjedoci čestitog života

Potom je biskup prikazao vjernicima povijesni okvir unutar kojeg je bl. Alojzije djelovao da bi zatim na temelju naviještene Božje riječi ocrtao njegov duhovni lik, posluživši se i riječima pape Ivana Pavla II. iz njegove homilije na dan proglašenja Stepinca blaženim. Zaključio je kako je bl. Alojzije i danas silno aktualan za hrvatsko društvo, kojem su za njegovu istinsku obnovu potrebni ljudi čvrstog opredjeljenja za Boga i evandeoske vrijednosti, svjedoci čestitog života u skladu s dobro oblikovanom savješću te je zamolio bl. Alojzija da svojim zagovorom pomogne kako bi se u Hrvatskoj i gradu Novskoj promicao i ostvarivao upravo takav čovjek.

Pri svršetku slavlja biskup je zahvalio tamburašima za pažnju koju su mu iskazali prilikom njegova dolaska u župu, kao i svima koji su sudjelovali na slavlju. Pohvalio je suradnju vjernika s njihovim župnikom, koja se očituje i u dobroj organizaciji proslave blagdana njihova zaštitnika. Misno slavlje obogatilo je svojim pjevanjem dobro uvježbani crkveni zbor, a izravno ga je prenosila novljanska radiopostaja. Na prostoru između crkve i župnog stana tamburaši su nakon mise zasvirali i stvorili raspoloženje radosti i zajedništva, dok su vrijedni župni suradnici okupljenim vjernicima ponudili okrjepu.

▲ Misno slavlje služeno je u dvorani župnog dvora pokraj nedovršene župne crkve.

Za Stepinčevo se u Virovitici pripremali danonoćnim čitanjem Biblije

ZA BESRAMNO SUĐENJE STEPINCU JOŠ NITKO NIJE ODGOVARAO

U virovitičkoj župi bl. Alojzija Stepinca priprava za ovogodišnje Stepinčevo počela je u srijedu, 4. veljače, nakon večernje mise. Tada je počelo danonoćno čitanje Svetog pisma koje je završilo u ponedjeljak, 9. veljače. Čitanje Biblije trajalo je ukupno stotinu sati, a čitalo ju je oko 150 vjernika, ne samo iz virovitičke župe bl. Stepinca nego i iz okolnih župa. S čitanjem se prekidalo samo za vrijeme večernjih svetih misa koje su predvodili svećenici iz Virovitičkog dekanata – fra Anto Barišić iz Špišić Bukovice, vlč. Slavko Patrle iz Starog Gradca te vlč. Vicko Obradović i fra Vjekoslav Kocijan iz virovitičkih župa. Priprava za Stepinčevo završena je večernjim misnim slavljem koje

je predvodio fra Robert Perišić, župnik i gvardijan u Virovitici. Na sâm blagdan misu u 11 sati predvodio je vlč. Mladen Štivin, dok je propovijedao đakon Željko Benković. Središnje večernje misno slavlje služio je vlč. Anto Ivić, kapelan iz Nove Gradiške. On je među ostalim pročitao i Stepinčevu oporuku koju je blaženik napisao tri godine prije smrti u Krašiću. – Nažalost, još ni danas, četrdeset i osam godina nakon njegove smrti, nitko nije prozvan zbog zločina koji su se događali, niti zbog besramnog suđenja bl. Stepincu. Unatoč povijesnoj nepravdi mi znamo da su istinite njegove riječi koje je rekao nakon pročitane optužnice: »Moja je savjest čista« – istaknuo je vlč. Ivić. (Lju.M.)

SLAVLJE DANA ŽIVOTA I KRŠTENJE 16. DIJETETA U OBITELJI VUKAŠINOVIĆ

Donose li se u Hrvatskoj zakoni u skladu s Božjim zakonom?

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: D. Mirković

U veličkoj župnoj crkvi biskup je zahvalio supružnicima Vukašinićima što žive po Božjem naumu o čovjeku te primaju brojnu djecu kao Božji dar.

Na Dan života, 1. veljače, u župnoj crkvi u Velikoj za vrijeme euharistijskog slavlja biskup dr. Antun Škvorčević krstio je Emanuela, šesnaesto dijete Ružice i Josipa Vukašinića. U uvodu biskup je napomenuo da se danas želimo podsjetiti da postoji život, ne našom zaslugom, nego kao Božji dar. Biskup je ovom prigodom zahvalio supružnicima Vukašinićima što žive po Božjem naumu o čovjeku te primaju brojnu djecu kao Božji dar.

Širimo Božju istinu o čovjeku

Hoće li u Hrvatskoj pobijediti život, zapitao je biskup u prigodnoj propovijedi, kazavši da je to naše najveće pitanje. Kako život može pobijediti u Hrvatskoj? Političari će, objasnio je, reći jedno, znanstvenici drugo, gospodarstvenici treće. Po čijem će receptu pobijediti život u Hrvatskoj? Odgovore na ova pitanja, kazao je biskup, pronalazimo u Božjoj riječi koja je naviještena.

– Danas se u Hrvatskoj o životu govori s različitih polazišta. U Hrvatskom saboru nastoje se izglasati određeni zakoni koji će biti u skladu s europskim zakonima i zakonodavstvima nekih drugih zemalja u svijetu. Nastojimo li mi u Hrvatskom saboru donijeti zakone koji su u skladu s Božjim zakonima, s njegovim naumom o životu? S čime su u skladu naši osobni i obiteljski životi, hoće li Bog moći u naše osobno i nacionalno biće unositi svoju snagu kojom ćemo dobro vidjeti i osjećati te se pravo opredjeljivati i pobjeđivati u životu? Ne možemo jedni druge prisiliti da budemo ovakvi ili onakvi, ali jedni druge moramo pozivati da o životu mislimo onako kako misli Bog. Prorok je u Hrvatskoj onaj tko zaista osjeća s Bogom, tko voli i živi njegovu istinu o životu i čovjeku te je nastoji širiti oko sebe – istaknuo je biskup Škvorčević.

Hrvatskoj trebaju proroci

Čovjek je, dodao je, najdragocijeniji izraz života, ali prema tom životu današnji svijet se ne odnosi na primjeren način. I dok danas postajemo sve svjesniji zagađenja okoliša, odnosno osvete prirode zbog našeg sebičnog ponašanja prema njoj, te nastojimo naći način kako da to ispravimo, još uvijek, upozorava biskup, nismo postali svjesni svoga pogrešnog odnosa prema životu i mnogih manipulacija njime. Hoće li se život osvetiti čovjeku zbog pogrešnog odnosa prema njemu, zapitao je. – Život će nam se osvetiti jer se prema njemu ne odnosimo onako kako ga je Bog stvorio i predao nam ga. Bog nam je povjerio život da ga volimo, prihvaćamo i poštujemo. Čovjek nije gospodar života. Život mu nije dan da služi sebičnosti. U današnjem bi se svijetu trebalo učiti ne

samo kako poštivati prirodu nego i kako poštivati naš ljudski život od začeca do naravne smrti – poručio je biskup.

Dodao je da Hrvatskoj trebaju proroci, odnosno ljudi koji imaju hrabrosti misliti po Božju. U Hrvatskoj će pobijediti život ukoliko se u svakome od nas dogodi duhovni preokret pa povjerujemo Bogu, odnosno njegovom naumu o čovjeku i životu. Obitelj Vukašinić, istaknuo je biskup, primjer je takve pobjede života i potpune opredjeljenosti za Boga. Života se ne treba bojati, nego samo sebičnosti koja može učiniti da života ne bude, da djece ne bude. Biskup im je ovom prigodom čestitao i zahvalio što se nisu bojali primiti još jedan dar života jer samo takav dar omogućit će da Hrvatska ima svoju budućnost.

**Uz Dan života kršteno četvero djece iz brojnih obitelji
Ne dajte se smesti sebičnim govorom o braku**

U povezanosti s Danom života biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je u nedjelju, 8. veljače, euharistijsko slavlje u Voćinu tijekom kojega je krstio djecu u četiri brojne obitelji: Valeriju, osmo dijete u obitelji Zvonka i Olge Perić, Franju, peto dijete u obitelji Lenca i Đurđe Đorđević, Agiju, peto dijete u obitelji Marijana i Dragice Nikolić, Luciju, peto dijete u obitelji Josipa i Tereze Tošić.

U homiliji biskup je podsjetio kako u Hrvatskoj ima mjesta čuvenih po svojim prirodnim ljepotama, kulturnoj baštini, povijesnim događajima, gospodarskim uspjesima; Voćin je znamenit po svom marijanskom svetištu, tužnom ubojstvu nevinih civila 1991. i razaranju prelijepe gotičke crkve, ali u posljednje vrijeme postao čuven kao općina i župa s najvećim brojem mladog stanovništva u Hrvatskoj. Čestitao je svima, posebno obiteljima

četvero krštenika, koji svojim opredjeljenjem za brojnu djecu doprinose da Voćin bude na tako časnom mjestu. Istaknuo je kako su brak i primanje brojne djece u obitelji povezani sa žrtvom i trpljenjem, ali da se u tom zajedništvu ljubavi i patnje rađa – kao nigdje drugdje – budućnost svijeta te je potaknuo nazočne da se ne daju smesti niti hedonističkim i sebičnim govorom o braku i obitelji niti podsmijehom onih kojima nije do čovjekova istinskog dostojanstva i budućnosti naše domovine.

– Naša sloboda izrasla je iz patnje i položenih života hrvatskih branitelja. Naša budućnost zajamčena je patnjama i žrtvama onih obitelji koje primaju brojnu djecu. Stoga u Voćinu, mjestu položenih života u nedavnome ratu, po vama obiteljima s brojnom djecom, pod okriljem Gospe Voćinske, raste hrvatska budućnost – poručio je biskup Škvorčević. (I.Ž.)

EKUMENSKO BOGOSLUŽJE U KATEDRALI PRIGODOM GODINE SV. PAVLA

Suvremeni svijet treba obraćenike poput sv. Pavla

Piše: Ivica Žuljević ■ Snimio: D. Mirković

Na svršetku ovogodišnje Svjetske molitvene osmine u Godini sv. Pavla biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je 25. siječnja u požeškoj katedrali svečano euharistijsko slavlje blagdana Obraćenja sv. Pavla. Koncelebrirali su njegovi suradnici iz središnjih biskupijskih ustanova, članovi Stolnog kaptola i svećenici iz gradskih župa u prisutnosti ekumenskih uzvanika, među kojima je bio izaslanik slavonskog episkopa Save Jurića požeški paroh Ratko Gatarević te biskup Kršćanske reformirane crkve u Hrvatskoj Endre Langh.

Molimo za jedinstvo Crkve

Biskup Škvorčević na početku slavlja pozdravio je brojne nazočne vjernike, posebno izaslanika episkopa Save i biskupa Langha. Spomenuo je nesreću koju je izazvala eksplozija plina u eparhijskoj kući u Pakracu prije tri dana te pozvao na molitvu za teško povrijeđenog o. Amfilohija, osobnog episkopova tajnika, koji je nakon nekoliko dana, nažalost, preminuo. Podsjetio je na lik sv. Pavla, oblikovanog Božjim milosnim djelom, u kojem se snažno očitovao Isus Krist i koji se sav predao naviještanju Božje riječi, zauzetosti oko utemeljenja i učvršćivanja crkvenih zajednica i neumor-

nom radu na njihovu jedinstvu. Biskup je pozvao da sjedinjeni sa sv. Pavlom o dvije tisućitoj obljetnici njegova rođenja molimo za jedinstvo Isusova Tijela na zemlji. Potom je biskup Langh uputio riječ pozdrava, zahvalio biskupu Škvorčeviću za poziv da sudjeluje na slavlju, podsjetio na lik apostola Pavla i njegovu vjernost Isusu Kristu istaknuvši kako je vjera u njega uskrsloga temelj Crkve u kojoj smo svi jedno unatoč svojim različitostima.

Omalovažavanje Božjih inicijativa

U homiliji biskup Škvorčević je podsjetio na različite inicijative koje u suvremenom svijetu nastoje doprinijeti poboljšanju ljudskog života, posebno posljednjih dana na gospodarskom području, gdje se investiranjem velikih novčanih iznosa želi ozdraviti svijet od krize u koju je zapao. Rekao je da sve te inicijative traže podupiratelje koji im jamče uspjeh. Istaknuo je da smo u opasnosti previdjeti, omalovažiti ili prezreti Božje inicijative koje imaju svoj vrhunac i središte u osobi Isusa Krista po kojem je u naš ljudski životni sustav ucijepljen najmoćniji Božji ulog ljubavi u kojem čovjek može postići svoje vrhunsko ostvarenje, spasenje. Naglasio je da se u njega ulazi obraćenjem, da se

on ne ostvaruje nekim ljudskim uduživanjem, nego u Crkvi, po zajedništvu na Božjem životu. Biskup je prikazao na primjeru sv. Pavla uspješnost Božjih inicijativa, u apostolovoj posvemašnjoj prožetosti i predanosti Isusu Kristu, živom, uskrsлом, i istaknuo kako današnji Isusovi učenici nemaju drugog puta, nego obraćenjem okrenuti se Božjim inicijativama te po vjernosti Isusu Kristu biti jedno u njegovu Tijelu, koje je Crkva. Zaključio je da takvo svjedočanstvo treba suvremeni svijet te da valja moliti da kršćani očituju kako su jedno u vjeri u Isusa Krista, jedno u molitvi, međusobnom prihvaćanju i poštovanju te jedno u svjedočanstvu života.

▲ Svi smo pozvani da sjedinjeni sa svetim Pavlom molimo za jedinstvo Isusova Tijela na zemlji.

Susret profesora katoličkih klasičnih gimnazija

Svjedočite mladima duh katoličanstva

Snimio: Ivica Žuljević

Prvi susret profesora požeške i virovitičke Katoličke klasične gimnazije održan je u Požegi 5. siječnja. Biskup dr. Antun Škvorčević primio ih je u Biskupskom domu u Požegi, sjedištu Požeške biskupije koja je osnivač spomenutih klasičnih gimnazija. Cilj je susreta, kojem

su nazočili ravnateljici objiju gimnazija Pavle Filipović i Ivica Šoh, povezivanje djelatnika tih školskih ustanova s osnivačem te međusobna povezanost dviju gimnazija.

Biskup je pojasnio profesorima značenje «katoličkog» u nazivu gimnazija i naglasio kako

se radi o privatnoj školi, ali različitoj od drugih takvih škola jer iza njih ne stoji neka privatna osoba, nego ustanova Katoličke crkve sa svojim povijesnim, vjerskim, moralnim i drugim iskustvom i provjerenim vrijednosnim sustavom. Pozvao je profesore da izgrađuju svijest o specifičnosti djelovanja u katoličkoj školi te da taj duh svjedoče mladima. Zahvalio im je što su se upustili u takav izazov i poželio im da u njemu pronađu sebe. Slijedio je posjet biskupijskoj povijesnoj knjižnici i arhivu te srednjovjekovnoj crkvi sv. Lovre.

Profesori su zatim u prostoru požeške Katoličke klasične gimnazije s kojom ih je upoznao njezin ravnatelj Filipović poslušali izlaganje prof. Tomislava Ivančića. On im je progovorio o specifičnosti učitelja u katoličkoj školi koji uz svoju stručnost treba kao vjernik pristupati učenicima u duhu Isusove ljubavi da se svaki učenik osjeti prihvaćenim, cijenjenim i voljenim kao u obitelji. Razmotrena su i određena pitanja iz djelovanja dviju gimnazija tijekom minulih godinu i pol njihova postojanja. (I.I)

BLAGDAN GOSPE LURDSKE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

U Lurdu su najveća čuda duhovna sloboda i milost vedrine

Piše: Ivica Žuljević ■ Snimio: D. Mirković

I ove godine u požeškoj katedrali 11. veljače svečano je proslavljen blagdan Gospe Lurdske. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević, a u koncelebraciji su bili svećenici iz katedralne župe, biskupijskih središnjih ustanova te iz gradskih župa. Među brojnim vjernicima bili su i predstavnici Hrvatske vojske, pojedinih gradskih udruga te mladi odjeveni u narodne nošnje.

Prihvatiti vlastito trpljenje

Biskup je na početku podsjetio kako se prije sto pedeset i jednu godinu Gospa ukazala maloj Bernardici u Lurdu te da je tada započeo snažan duhovni pokret, kojega je postao dionik i grad Požega. Pozvao je nazočne da svojim otvorenim srcem ponovno usvoje evanđeosku poruku kojoj su Gospina ukazanja u službi. Potaknuo je vjernike da na Dan bolesnika povjere Božjoj dobroti sve patnike te da na poziv pape Benedikta XVI. posebno mole za bolesnu djecu.

U homiliji biskup je istaknuo da je Marija za svog života bila sva u službi Isusa Krista i njegova spasenjskog djela te da je proslavljena na nebu ostala to u povijesti Božjeg naroda sve do danas i da ćemo joj učiniti najveću radost ako poslušamo i u život ponesemo riječ njezina

Sina. Izložio je riječ sv. Pavla iz poslanice Kološanima u kojoj on tumači značenje našeg ljudskog tijela, bolesti i patnje, polazeći od Isusova tijela i njegovih spasotvornih patnji te svoje vlastite patnje vidi kao nadopunu Kristova trpljenja za rast Tijela Isusova, koje je Crkva. Biskup je naglasio kako je dobro moliti za svoje tjelesno zdravlje, ali da vjernik na tragu dubljeg razumijevanja tijela, koje nam je objavljeno u Isusu Kristu, nastoji poput Pavla prihvatiti vlastita trpljenja kao di-oništvo u Kristovim patnjama.

Založiti se za vrijednosti života

Podsjetio je na brojne bolesnike koji dolaze u Lurd i naglasio kako ondje ne očekuju čudo ozdravljenja, nego milost vedrine i duhovne slobode kojom se združuju s Isusovim patnjama i u njima pronalaze smi-

sao i olakšanje. Potaknuo je vjernike da dragovoljno prihvate žrtvu ljubavi i vjernosti u braku, trpljenje koje nerijetko donosi čestitost života i pošten rad, a mlade je pozvao da ne dopuste da postanu žrtvama droge ili drugih ovisnosti koje ih razaraju, nego da prihvate žrtvu u nastojanju oko plemenitosti i založenosti za vrijednosti života koje ispunjavaju smislom i očovječuju. U tumačenju evanđelja biskup je podsjetio da upravo spomenutim putem vjernici svjedoče da su Isusova braća i sestre.

Zbog kišnog vremena nije se mogla održati tradicionalna procesija izvan katedrale, nego je nakon popričesne molitve u zamračenom prostoru crkve uz upaljene svijeće održana služba marijanskih pohvala pred kipom Gospe Lurdske koja je završila činom povjere Isusovoj Majci.

nice, svoja poslanja i službe koje obavljaju u župama i Crkvi. Najbrojnija, a ujedno i najstarija redovnička zajednica na prostoru biskupije jest Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog koja u Požegi djeluje od 1862. godine. Uz njih u Požeškoj su biskupiji aktivne i Kćeri milosrđa, Kćeri Božje ljubavi, Marijine sestre, Sestre svetoga Križa te Služavke Malog Isusa koje djeluju u Voćinu.

Po završetku pokorničkog bogoslužja svečano večernje misno slavlje u požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske predvodio je Požeški biskup Antun Škvorčević. U uvodu je kazao kako na Dan zahvale za život, a uoči Dana posvećenoga života želi moliti da u Hrvatskoj pobijedi život, da pobijedi sve ono lijepo i dobro što je Bog započeo u osobama posvećenog života, da pobijedi život u njima. -Želim zahvaliti za dar posvećenoga života kojega ste vi dionice i koji želite ostvarivati u povezanosti s Bogom. Ne samo zahvaljivati nego i zajedno s vama moliti da Bog

ne uskrati nikada onih koji će se opredjeljivati za posvećeni život te da one i oni koji su se za njega opredijelili ustraju u vjernosti Bogu na tom putu - rekao je biskup. U homiliji je istaknuo kako je svatko od nas na krštenju primio proročko poslanje - slušati, osjetiti Boga koji oduvijek progovara čovjeku i po njegovoj riječi potom živjeti. -Pozvani smo biti proročki znak u ovome svijetu, protest protiv svega onoga što je slabo, nemoćno, pokvareno i zlo u njemu. Vi, redovnice, pozvane ste tu krsnu, proročku milost u svijetu ostvarivati kroz poseban redovnički poziv. Jeste li vi izazov današnjem svijetu? - upitao je biskup i dodao kako su redovnice izazovne u svom redovništvu i življenju svojih zavjeta onoliko koliko su uistinu vjerne Bogu.

- Razmišljajte kako svoje prikazanje života svaki dan učvršćivati da ono uistinu bude sjedinjeno s Isusovim prikazanjem, s njegovom vjernošću Ocu do kraja - poručio je redovnicama na završetku misnog slavlja.

Redovnice u Požeškoj biskupiji proslavile Dan posvećenoga života

Izazovne onoliko koliko su vjerne Bogu

Piše: Silvija Ivanković ■ Snimio: D. Mirković

U nedjelju, 1. veljače, uoči blagdana Prikazanja Gospodinova u hramu kada se u Crkvi slavi Svjetski dan posvećenoga života, održan je u Domu bl. Alojzija Stepinca u Požegi susret redovnica koje djeluju na prostoru Požeške biskupije. Redovnice su predstavile svoje zajed-

SVJETSKI DAN BOLESNIKA U POŽEŠKOJ BOLNICI

Etičnost je važna u svakom djelovanju

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: D. Mirković

Prigodom 17. Svjetskog dana bolesnika biskup dr. Antun Škvorčević posjetio je 11. veljače Dječji odjel Opće županijske bolnice u Požegi. S njim u pratnji bio je kancelar Ivica Žuljević i bolnički kapelan p. Zvonko Šeremet. Dočekao ih je ravnatelj bolnice dr. Željko Glavić i voditelj Dječjeg odjela mr. Vlado Drkulec te djelatnici spomenutog odjela. Sveti Otac, kazao je biskup, potaknuo nas je da u središte pozornosti na ovogodišnji Dan bolesnika stavimo djecu kao bolesnike. - Ovim pohodom želio sam iskazati poštovanje i pažnju vama koji se brinete o zdravlju djece. Sve liječnike i djelatnike želimo uključiti u molitvu i povjeriti vas ljekovitom Božjem djelovanju i njegovoj ljubavi, koja, kada uđe u čovjeka, postaje njegova snaga i pobjeda - istaknuo je biskup te se kratko zadržao s bolesnim mališanima darivajući ih slatkišima i igračkama.

Potom je biskup u bolničkoj kapelici slavio svetu misu za bolničke djelatnike i bolesnike. Podsjetio je kako danas slavimo blagdan Gospe Lurdske te se na taj način želimo uključiti u duhovni dinamizam koji traje već 150 godina, a dirnuo je mnoga srca te je u bolesne ljude i njihove životne poteškoće unio Božje svjetlo i snagu. Biskup je članovima Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara čestitao blagdan njihove zaštitnice te zahvalio njima i svima koji s puno ljubavi i pažnje nastoje vršiti svoje poslanje. Posebno se ovom prigodom spomenuo bolesne djece i njihovih roditelja koji zajedno s njima pate.

U homiliji biskup je na temelju biblijskog

Liječnici, medicinsko osoblje i bolesnici na svetoj misi u bolničkoj kapelici.

skog izvještaja o stvaranju progovorio kako čovjek nije proizvedeno nego stvoreno biće snagom Duha, poput umjetničkog djela, osoba u koju je po darovanoj slobodi utisnuta bogolikost te on trajno ostvaruje svoje postojanje u odnosu prema Bogu. Podsjetio je da čovjekova sloboda nije apsolutna, on ne može određivati što je dobro, a što zlo, nego djeluje u okviru koji je postavio Bog. Biskup je naglasio kako je važno, osobito za medicinske djelatnike, čovjeku pristupiti kao stvorenom tjelesno-duhovnom biću od njegova naravnog začeca do prirodne smrti, ne svesti ga u bolesti samo na ranjeno tjelesno stanje, nego u svakom trenutku vidjeti osobu, Božje stvorenje, koje nam nije dopušteno razoriti, nego ga moramo poštivati, njegovati i čuvati u njegovoj cjelovitosti. Polazeći od evanđeoskog navještaja, biskup je još upozorio kako Isus povezuje tjelesnu

bolest s nečistoćom na duhovnoj razini, ukoliko iz njegova srca proizlaze zle misli i pokreću zla djela. Naglasio je važnost etičke dimenzije u svakom ljudskom djelovanju, posebno na medicinskom području. Potaknuo je medicinske djelatnike da svoju stručnost povežu s duhovnošću koja će im pomoći da još snažnije očovječe prostore brige za ljudsko zdravlje.

Svjetski dan bolesnika tradicionalno su obilježili i članovi Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije, ogranak Nova Gradiška. Oni su ovom prigodom posjetili bolesnike na svim odjelima, poželjeli im brzo ozdravljenje, darovali knjige duhovnog sadržaja i voće, koje je za ovu priliku kupila novogradiška Udruga žena liječenih od bolesti dojke „Kap ljubavi“. Najmlađe pacijente na Dječjem odjelu posjetile su novogradiške gimnazijalke, članice Udruge sv. Vinka Paulskog, zajedno s kapelanom novogradiške župe Bezgrješnog začeca BDM vlč. Antom Ivićem. Svetu misu u bolničkoj kapelici slavio je vlč. Danijel Engelman. (Vi.M.)

DJELOVANJE CENTRA »PRO VITA ET FAMILIA« U POŽEGI

Brojni projekti na duhovnom, edukativnom i karitativnom području

Na poziv biskupa Antuna Škvorčevića 20. siječnja u Biskupskom domu u Požegi održan je sastanak djelatnika i suradnika biskupijskoga Centra »Za život i obitelj« (*Pro vita et familia*), među kojima su svećenici Pavao Mokri i Saša Paveljak, trajni đakon Ivo Grbeš te desetak vjernika laika, medicinskih i drugih stručnjaka. Biskup je podsjetio da je 2003. godine u odjeku trećega pastoralnog pohoda pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj utemeljen Centar »Pro vita et familia« koji je u povezanosti s biskupijskim Caritasom od sada razvio uspješno djelovanje na tri područja: duhovnom, edukativnom i karitativnom. Na duhovnom je ostvarivao svoje poslanje po Molitvenoj skupini »S Marijom za život«, po organiziranju bračnih vikenda u Velikoj, duhovnim seminarima za obitelji s petero i više djece, po programima koje organiziraju schönstattske obitelji, fokolari, neokatekumeni i drugi. Na edukativnom području u svakom dekanatu održavaju se tečajevi pripreme za brak po biskupijskom programu. K tome se određeni broj vjernika laika pod vodstvom Pavla Mokroga uključio u edukaciju za voditelje ili asistente hagioterapije u koordinaciji s dr. Tomislavom Ivančićem iz Zagreba i njegovim suradnicima te se pt toj metodi već provode terapijski programi, prvenstveno za osobe koje trpe od posljedica nedav-

noga rata. Na karitativnom pak području centar u suradnji s Caritasom provodi nekoliko projekata, među kojima su krštenja petog i svakog sljedećeg djeteta u obitelji, susret obitelji s petero i više djece, stipendiranje učenika i studenata iz takvih obitelji i njihov besplatni smještaj u požeški Kolegij i dom u Zagrebu, pomaganje u izgradnji kuća prognanim obiteljima, pomaganje staračkim prognanim obiteljima koje žive od skromne bosansko-hercegovačke mirovine.

Biskup je istaknuo da je nakon petogodišnjeg iskustva djelovanja centra potrebno učvrstiti njegovu strukturu i uspostaviti još bolju koordinaciju. Nakon provedene rasprave zaključeno je da tajnica centra i voditeljica Ureda za obitelj bude Željka Barbarić, voditelj duhovnih programa je trajni đakon Ivo Grbeš, edukativnih Pavao Mokri, a karitativnih Saša Paveljak. Posebna pozornost posvećena je pitanju savjetovništva, čiji će prošireni projekt izraditi Pavao Mokri sa suradnicima i podastrijeti ga na odobrenje.

Na kraju susreta biskup je zahvalio sudionicima na plemenitosti kojom su se uključili u djelatnost centra te im i nadalje preporučio rad u duhu Majke Terezije: »Učinimo svaki dan nešto dobro za Boga.« (I. Ž.)

Misa zadušnica za poginule hrvatske branitelje s pleterničkog područja

Ne poigravajmo se sa žrtvama branitelja

Piše: Vesna Milković ■ Snimio: D. Mirković

Misnom slavlju u Požeškim Sesvetama nazočili su pored brojnih vjernika roditelji i rodbina poginulih hrvatskih branitelja

Sedamnaestu godinu zaredom, posljednje nedjelje u veljači, okupili su se rodbina i prijatelji poginulih hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata s pleterničkog područja kako bi im odali počast. Nakon polaganja vijenaca misno slavlje u župnoj crkvi Svih Svetih u Požeškim Sesvetama predvodio je biskup dr. Antun Škvorčević.

Na zlo odgovorili ljubavlju

Spominjemo se branitelja, kazao je biskup na početku propovijedi, o kojima se u našoj domovini govori na tako različite načine da katkad ne razumijemo što smo

to mi bili u Domovinskom ratu, što smo danas, što su onda branitelji bili, a što su danas? Kao da još uvijek živimo s nekim pomućenim pogledom prema nedavnoj povijesti, prema Domovinskom ratu.

– Kada se radi o plemenitosti, o dobroti, o ljubavi, o žrtvi, to su takve vrijednosti s kojima se nitko nema pravo poigravati. Kad se dogode životne situacije u kojima progovori zlo i zloća i netko na zlo i zloću odgovara plemenitošću, ljubavlju i žrtvom, pred tim činjenicama treba stati na obje noge u svom ljudskom dostojanstvu i reći Bogu: Hvala ti što si nam u teškim situacijama hrvatske povijesti dao ljude u kojima je progovorila ne sebičnost, ne bolest duha, nego ono duhovno zdravlje koje su prihvatili u svojim obiteljima i primili ga u Crkvi Kristovoj – kazao je biskup Škvorčević dodajući kako se danas pred braniteljima želimo zaustaviti Isusovim pogledom te Bogu reći: «Hvala ti za sve njih! Hvala ti za njihovu ljubav, plemenitost i dobrotu.» To je, kazao je biskup, najljepše što možemo učiniti za njih u ovom trenutku dok drugi preispituju njihovu ulogu.

Podsjetio je također kako su ljudi ponekad slabi, grješni i sebični, ali ih Bog ne želi pamtiti po zlu nego im oprašta. Stoga bismo i mi našu prošlost, pojedine ljude, pa čak i one s druge strane koji pokreću zlo, trebali pamtiti onako kako nas uči Božja riječ – pročišćeno, opraštajući.

Ne dopustite da vam srce zarobi zlo

– Dragi roditelji poginulih branitelja, zar se može pamtiti vaše sinove i kćeri ako dopustite da vam srce zarobljava zloća koja je proizvela rat u kojem su njihovi životi bili žrtva? Najbolje ćete ih pamtiti u dostojanstvu svome i njihovom kad onom zlu koje se dogodilo kažete: Nemaš mjesta u mom srcu! Opraštam svima i svakom tko mi je zlo učinio radi sebe samoga – kazao je biskup Škvorčević.

Spomen na poginule branitelje okupljanjem rodbine i prijatelja, svetom misom i potom zajedničkim druženjem organiziraju pleternički demokršćani, i to svake godine u drugoj župi Pleterničkog dekanata. Na popisu onih kojih se tom prilikom sjećamo trideset je imena koja je na početku mise pročitao sesvetački župnik Tomasz Cybula.

Godišnja skupština Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji

Svaki dan u Isusovoj službi

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: D. Mirković

Predstavljen je rad svih ogranaka u biskupiji koji imaju brojne aktivnosti.

UDvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi održana je 7. veljače 13. godišnja skupština Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji. Skupštini je pored predstavnika ogranaka udruge i njihovog duhovnika o. Zvonka Šeremeta nazočio biskup dr. Antun Škvorčević, predsjednica osječke podružnice Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara

i tehničara Sanja Višević te duhovnik te podružnice o. Zvonimir Rubinić.

Mira Ilić, predsjednica HKUMST-a u Požeškoj biskupiji na početku skupštine pozdravila je nazočne te ovom prigodom posebno zahvalila ocu biskupu na podršci koju daje udruzi tijekom svih godina njezina postojanja. - Rezultati našeg djelovanja često nam izgledaju preskromno. Taj osjećaj nas ne bio smio obeshrabriti, on samo pokazuje da Bogu nikada ne možemo uzvratiti onoliko koliko od njega primamo – kazala je predsjednica Ilić.

Biskup Škvorčević je istaknuo kako katoličke medicinske sestre u svom svakodnevnom djelovanju bolesnicima pristupaju s motivacijom vjere. - Isus nam je dao jamstvo da smo njemu učinili što god učinimo jednome od naše najmanje braće i stoga smo svaki dan u Isusovoj službi. Želio bih vam ovom prigodom zahvaliti na svemu što nastojite svaki dan činiti u svom malom i jednostavnom, ali

toliko dragocjenom poslu – poručio je biskup Škvorčević.

Dodao je kako je međusobno povezivanje vjernika laika s ciljem uzajamnog poticanja, ohrabriranja i jačanja u onom poslanju i služenju koje ima crkveno značenje, silno važan i dragocjen događaj. Izrazio je radost što jedna ovakva udruga unatoč svim poteškoćama postoji u Požeškoj biskupiji. Potom su ogranci iz Našica, Nove Gradiške, Pakraca, Virovitice i Požege predstavili svoje aktivnosti tijekom prošle godine. Osim svakodnevnog očitovanja vjere u obavljanju svoje službe u sklopu svojih podružnica pokretale su i brojne humanitarne akcije, zajedno su hodočastile, sudjelovale na duhovnim obnovama i bdijenjima te besplatno mjerile tlak i šećer u krvi. Biskup je na kraju pohvalio njihove aktivnosti te ih ohrabrio u njihovu djelovanju budući da poneki u zdravstvenim ustanovama u kojima rade nisu prema njima blagonakloni.

U DARUVARU PREDSTAVLJENA KNJIGA »BISKUP JOSIP SALAČ«

Velikan duha za teška vremena

Piše i snimio: Ivica Žuljević

U Pučkoj knjižnici i čitaonici u Daruvaru 22. siječnja predstavljena je knjiga »Biskup Josip Salač« autora dr. Vjenceslava Herouta iz Daruvara i prof. Marijana Lipovca iz Zagreba. Moderator programa Ivica Žuljević, kancelar Požeške biskupije, urednik spomenute knjige pozdravio je nazočne te kratko opisao knjigu koja na 140 stranica, u tri poglavlja prikazuje lik biskupa Salača. Tiskana je u ediciji »Povijesna knjižnica Požeške biskupije«.

Mr. Anđelko Koščak, vicerektor u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu, jedan od predstavljača knjige dao je pregled povijesnih zbivanja na pakračko-daruvarskom području u vrijeme turskih osvajanja i pustošenja te nakon oslobođenja od Turaka u 18. i 19. stoljeću. Prikazao je doseljavanje obitelji Salač iz Češke, smrt Josipovih roditelja, njegovo školovanje, odabir svećeničkog zvanja i kapelanske dane u Daruvaru.

Nanesena je velika nepravda

Kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog dr. Stjepan Kožul prikazao je život i djelo dr. Salača: službu vjeroučitelja u Zagrebu i Sisku; dolazak u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagreb, komunistički progon, suđenje i robijanje u Staroj Gradiški; župničku službu u Suhopolju i Cabuni; službu vicerektora i duhovnika u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu te kanoničku i biskupsku službu i, na koncu, njegovu smrt. Pogovorio je i o svjedočanstvima pojedinih njegovih suvremenika.

Jedan od autora knjige, Herout, istaknuo je kako je prije desetak godina, pi-

Predstavljači knjige:
Stjepan Kožul,
Anđelko Koščak,
Vjencslav Herout,
Marijan Lipovac
i biskup Antun
Škvorčević

šući knjigu o daruvarskoj župnoj crkvi i istražujući arhive, doznao nešto više o Salaču te spoznao kako je tom čovjeku nanesena velika nepravda jer je sustavno u Daruvaru bio zanemarivan. Zahvalio je biskupu Škvorčeviću na potpori da knjiga ugleda svjetlo dana, osobito na činu proglašenja Godine biskupa Josipa Salača jer je na taj način Salač iz zaborava ponovno vraćen u rodni grad i hrvatsku javnost.

Marijan Lipovac istaknuo je kako, osim o biskupu Josipu Langu, niti o jednom pomoćnom zagrebačkom biskupu ne postoji knjiga do posljednje o biskupu Salaču koji je od svih pomoćnih biskupa u 20. stoljeću najkraće bio u biskupskoj službi. Zahvalio je Požeškoj biskupiji i biskupu za ovaj projekt jer su time pokazali koliko cijene duhovne velikane u ovom dijelu Slavonije.

Rođenje u vjeri

Biskup Škvorčević ovom je prigodom upozorio na činjenicu da su dvojica laika imala hrabrosti uhvatiti se u koštac s jednom

tako slojevitom osobom kao što je Josip Salač zbog čega im je izrekao veliku zahvalnost. Spomenuo je da je Požeška biskupija prihvatila urediti i izdati tu knjigu te joj i na taj način dala određenu crkvenu dimenziju, kako to zavrjeđuje životopis jednog crkvenog čovjeka. Podsjetio je na događaj rođenja biskupa Salača prije sto i jednu godinu i ustvrdio da je on konačno rođen u onom trenutku kad je svojim otvorenim srcem povjerovao u Boga, otkrio dublji smisao svoga postojanja, izašao iz svojih mladenačkih sumnji, odlučio postati svećenik i uložiti svoj život u službu drugima. Možda upravo to njegovo rođenje u vjeri i opredjeljenje za Boga nije bilo zanimljivo nekima u Daruvaru te se o njemu dugo šutjelo. - Unatoč svemu rado-sna je činjenica što se u Daruvaru dogodio zahvat Božji u Josipu Salaču, što ga je on pokrenuo svojim Duhom, te je potaknuo sve da zajednički još jedanput danas zahvale Bogu što nam je dao toga velikana duha za teška vremena, u kojima je znao čvrsto stajati na Božjim pozicijama i na strani čovjeka – zaključio je biskup.

Otkrivena spomen-ploča biskupu Salaču

Na 101. godišnjicu rođenja, 22. siječnja 2009. godine, biskup dr. Antun Škvorčević u Daruvaru je otkrio spomen-ploču biskupu Josipu Salaču na kući u kojoj je proveo djetinjstvo i mladost. U nazočnosti brojnih vjernika, građana Daruvara i gostiju domaći župnik Branko Gelemanović iznio je kratku povijest dolaska obitelji Salač u Daruvar, zatim Josipov život u Daruvaru u Ulici Matije Gupca 50. Zahvalio je današnjim stanovnicima Božani Vlačevak, Josipu i Heleni Kraljić što su prihvatili da im kuću resi spomen-ploča.

Biskup Škvorčević je ovom prigodom zaključio Godinu biskupa Josipa Salača, proglašenu za daruvarske župe o stotoj obljetnici njegova rođenja. - Ova spomen-ploča znak je naše zahvalnosti Bogu za dar života tog plemenitog čovjeka, izraz poštovanja prema njegovoj duhovnoj veličini, požrtvornosti i ljubavi kojom je najveći dio svoga života posvetio odgoju budućih svećenika, u službi vicerektora, duhovnika i rektora Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. Ona je iskaz našeg divljenja Salačevoj svećeničkoj vjerodostojnosti, jednostavnosti i skromnosti života, žrtvi koju je podnio u vrijeme progona komunističkih vlasti, nepravdno osuđen i ponižen u zatvoru u Staroj Gradiški. Napokon, ovo spomen-obilježje očitovanje je našeg priznanja tom plemenitom čovjeku za vjerno služenje zagrebačkoj Crkvi u kanoničkoj i biskupskoj službi – kazao je ovom prigodom biskup Škvorčević.

U korak s liturgijskim vremenom

Piše: p. Zlatko Papac

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

Nikada i nigdje nisu izrečene tako uzvišene i divne misli o čovjekovu biću kao u Bibliji. Stoga Biblija i jest jedinstveno čudo čovječnosti i čovjekoljublja. Tko je čita i tko se drži njezinih savjetâ i zakonâ, taj je u punom i pravom smislu čovjek.

Biblija je uvijek – svakog dana i blagdana – suvremena. Ona je to nadasve u visoko-dubokim vremenima, kao što su došašće i korizma, Božić i Uskrs, Duhovi i dani svetacâ. Tu sretnu okolnost nije nikada suviše isticati.

Ove se godine korizma otvara savezom Božjim s Noom – s osmero spašenikâ od potopnih vodâ. Bog sklapa savez sa spašenicima da ih priveže uza se i tako spasi od propasti.

Što se u Starom zavjetu bilo dogodilo s Noom, to se u Novom savezu zbiva s cijelim narodom. Onda je Bog spasio “osam duša” (1 Pt 3,20), a sada je spašenje otvoreno i ponuđeno svakome tko ga prihvati. Ta Bog je “spasitelj svijeta” (Iv 4,42).

Evangelje donosi dvije temeljne činjenice iz Isusova života. Prva je: da je sotona kušao Isusa. Ako je sotona imao toliku moć: da kuša samog Sina Božjega, što li onda neće činiti svakom čovjeku? Krist je pobijedio sotonu i time uspostavio način našega vladanja: da uz pomoć Božju i mi bivamo i ostanemo pobjeditelji. Druga je činjenica početak Isusova propovijedanja. To je zapravo ono što su Izaija i svi proroci navješćivali u Starom zavjetu: da će na kraju k nama doći “Spasitelj svijeta” (Iv 4,42).

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

Danas je pred nama Dekalog – nepromjenljivi i svečani proglas ljudskog vladanja na zemlji, zakonik neumrle vrijednosti iza kojeg stoji sâm Bog. Proglašen je za sva vremena i za svu povijest, za sve narode i kulture, za sve uzraste i zanimanja. Naj-svečanija jednostavnost i najnaravnija naravnost! Bog je čovjeka stvorio pa mu jedini i može dati zakonik življenja i vladanja za sva vremena i sve situacije. Tko se bude držao ovog Zakonika, bit će čovjek. Tko bude očijukao na bilo koju stranu, umanjivat će čast i svečanost svoga čovjества! A što je najdivnije: ovo je pravilo-zakonik Bog neizbrisivo upisao u savjest svakoga čovjeka. Stoga Bog i očekuje da svaki čovjek slobodno bira i izabire: biti čovjekom, živeti po ovom pravilu; ili proigrati svoje čovjektivno, gazeći ovo pravilo-zakonik...

Pavao stavlja pred nas “Krista, Božju snagu i Božju mudrost”, očekujući naš slobodni izbor. I što tko izabere; na koju se stranu bude opredijelio – to će i imati. Bog je pred svačiju savjest stavio sebe i svoje nebo na izbor! Takav je Bog! Svakog čovjeka voli i čudesno poštuje!

Evangelje je i naš novozavjetni program. Što je židovima bio hram, to je kršćanima tijelo u kojem živimo. Ono je na krštenju postalo hramom Božje prisutnosti. Dogodi li se zlo, da netko griješeći protjera Boga i svoje tijelo obeščasti, Bog će nas i naše tijelo izbrisati s lica zemlje. Budemo li, naprotiv, čuvali sebe i svoje tijelo na visinama ljudske časti i ponosa, koje li sreće i kakve nagrade pred nama!

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

Povijest je učiteljica života i svjedokinja vremena i vremenâ. Bibliji je najbliža i najsukladnija grana zbivanja i događanja. Nesreća je za nas Hrvate što dugo nismo imali svoje povijesti i što su drugi o nama kazivali svoju «istinu». Stoga i ne znamo što je istina o Hrvatima. Ni što je to hrvatska povijest. Jednostavno je nismo imali.

Biblija uči sve narode – pa i hrvatski narod – da stvaraju svoju povijest i da je kazuju ljudima. Današnji prvi odlomak veličanstvena je škola povijesti. Prvi dio kazuje i svjedoči da narod bijaše zao i nevaljan; daleko od Boga i Božjih zakonâ. I premda je Bog s tim narodom imao iznimne i posebne namjere, planove i zahvate; narod je kolebao: sad uz Boga, sad mimo Boga. Zato je i stigao u ropstvo. Što je sijao, to je i požeo. Drugi dio je Božji zahvat u narodnu povijest. Bijaše to i mimo željâ i planovâ naroda. Bog ih želi izvesti iz ropstva i dovesti u zemlju slobode. Bog se čak služi perzijskim kraljem Kirom koji nije vjerovao, niti je što znao o Bogu Izraelovu. Pravo svenarodno iznenađenje! Bog Kiru daje sposobnost da proglasi svim porobljenim narodima slobodu. Svatko se može poslužiti Kirovim odobrenjem i krenuti u zemlju slobode. Izraelci su to prihvatili kao dar s neba. Bijaše to svenarodno hodočašće u svijet slobode. Tko ne bi želio biti svoj na svome? Tko ne želi svoju zemlju graditi i u njoj svoj narod saditi? Tko ne želi živjeti od plodova svoje zemlje i rada svojih rukû?

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

Starozavjetni tekst iz Knjige postanka donosi nam čudesni stavak o Abrahamovoj spremnosti da žrtvuje sina Izaka. Tekst je prava drama širokih razmjera. Abraham je dugo čekao sina Izaka, kojega mu je Bog bio obećao. A sad taj Bog traži od Abrahama spremnost da žrtvuje sina Izaka. Rijetko je tko ljubio dijete kao Abraham sina Izaka. Ali, kad je Bog od Abrahama zatražio spremnost da mu žrtvuje sina, Abraham je bio i na to spreman.

Bog nagrađuje Abrahamovu spremnost obećanjem potomstva, kao zvijezda na nebu i pijeska na obali mora. Takav je Bog! Pogotovo ako čovjek pokaže spremnost da za Boga čini i učini velika djela.

Pavao nas uvjerava da je Bog spreman za nas sve učiniti, i sve nam darovati. Potvrdu za to ima u činjenici: Sina nam je dao-darovao. Stoga! Ako nam je Sina dao-darovao, što nam onda taj i takav Bog neće dati-darovati? Prema tome – pred nama je širom otvoreno nebo!

Krenimo i mi s trojicom izabranika na goru visoku na kojoj se Isus pred odabranom trojicom svojih apostolâ preobrazio – pokazao im sjaj svoga božanstva.

Bijaše to preludij onoga čemu se svi nadamo s onu stranu vremena, kad stignemo u nebeski svijet. Tu ćemo kroz svu vječnost gledati sjaj božanstva, kao što su to na brdu preobraženja imali sreću gledati Petar, Jakov i Ivan.

Pavao donosi gotovo identičnu pojavu – gledanu s druge strane. Kršćani su stigli – ne svojim zaslugama, nego «darom premilosrdnog srca Boga našega» (Lk, 1,78) – u zemlju milosti i spasenja. U toj se zemlji trebaju osjećati – i biti – kao u predvorju neba. Imaju i šansu: zemlju svoju – a nadalje svoje biće – učiniti predvorjem nebeskoga svijeta.

Ivan nam kazuje i svjedoči da je to nama zaslužio; a onda i darovao naš Bog i Spasitelj Isus Krist. To su već nad Betlehemom bili objavili anđeli: «Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj», koji će nas povesti - i voditi - u zemlju obećanja; u nebeski svijet! Jesmo li barem zahvalni za taj čudesni dar s neba?

PETA KORIZMENA NEDJELJA

Današnji Jeremijin tekst jedinstveni je bljesak u Bibliji i spasenjskom svijetu. Bog zaželio biti ljudima saveznikom! Iznenadujuće čudo povijesti i svijeta. I ne samo da je to zaželio nego Bog čak ljudima nudi savez. Mimo ičije želje Bog veli: «Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce». Čuda li! Ljudsko srce postaje «dokument» na koji je Bog upisao svoje savezništvo s čovjekom i ljudima! Kojeg li poziva, da cijenimo i volimo ljudsko srce u kojem piše da nas Bog ljubi. Ako je to ljudsko srce, a što je onda kršćaninovo srce? Zar nije prostor i domovina Božjega i nebeskoga svijeta u

vremenu i na zemlji? U punom smislu riječi: srce je kršćaninovo savezničko srce s Bogom i s nebeskim svijetom! Kad bismo s tim računali, i na to mislili, onda bi i naš svijet i naša povijest - a nadalje naš život - bili drukčiji.

Odlomak Poslanice Hebrejima vrh je korizmene stvarnosti. Bog je iz ljubavi prema nama dao i darovao Sina svoga da za nas umre na drvetu križa. Križ je stoga povelja Božje ljubavi prema nama. Križ bi trebao uvijek sjati pred kršćaninovim očima, i blistati u svačijem biću! I radi toga bi naše riječi i naša djela - sav naš život i sve oko nas - trebali biti druk-

čiji. Iz nas bi se trebala čitati i iščitavati zahvalna ljubav. Nismo li u tom posve zakazali i postali nepismeni i nezahvalni za toliku ljubav? Na nama je, i u nama, vrlo malo zahvalne ljubavi.

U evandeoskom odlomku Krist se posve okrenuo Kalvariji i kalvarijskom događaju. On to naslovluje proslavom. Tako je Bog proslavio čovjeka i čovječanstvo! Za nas je sve učinio i sve nam je darovao. Darovao nam je Sina, da za nas i mjesto nas umre na križu! To je najveći dokaz ljubavi Božje prema nama ljudima i prema našoj povijesti!

NEDJELJA MUKE GOSPODNE. CVJETNICA

Cvjetnica je čudesan dan i blagdan – jedan od najčudesnijih dana u godini. Tog se dana ljubav Božja razgranala do krajnjih granica. Dosegla je božanske krajeve koje ljudima nikada neće biti moguće ni vidjeti ni dosegnuti. Cvjetnica je vrh Božje ljubavi prema ljudima. Dan Isusove muke i smrti. Za nas je Bog trpio i umro. To je neobično djelo koje izmiče našoj ljudskoj shvatljivosti. Prema njemu se može samo na koljenima hodočastiti. S dušom čistom i bez grijeha. Božjem se svijetu i ne ide drukčije, nego - na koljenima ...

Zato Cvjetnica i jest poziv na hodočašće k Ljubavi Božjoj, koja je zasjala spuštajući se na našu zemlju da se kod nas i među nama udomi.

Izajin odlomak dovodi pred naše oči jedinstvenog Patnika sve ljudske povijesti. Ocrtan je lik i povijest našega Boga koji je za nas trpio i umro! Pred nama je i opis patnje Isusa na križu, i treba se pred ovim čudom zaustaviti na koljenima. Inače nećemo dohvatiti baš ništa od onoga što Bog stavlja pred nas.

Pavlov odlomak jedinstveno i čudesno opisuje Isusov lik od utjelovljenja do uzašašća. To je remek-djelo svjetske i biblijske književnosti! Pavlu bijaše dosta sedam glagola (puni broj) da opiše «salto-mortale» Sina Božjega - Njegov silazak s vrha neba do dubina groba. Nakon toga ga s drugih pet glagola budi u grobu i uzdiže na vrh nebesa! Čitajte i divite se veledjelu koje je naš Spasitelj i Bog učinio za nas i za naše spasenje! Ovako je Pavao opisao božansko-ljudsko hodočašće Sina Božjega i Sina Marijina. Anđeli su ga nad Betlehemom prozvali Spasiteljem (Lk 2,11). Stigao je k nama iz Božjih visina i nebeskih daljina da nam ponudi spasenje. Za nas je umro i uskrsnuo. I kao naš brat (uskrsno evanđelje - Iv 20,17) pred nama je sa zemlje krenuo u nebo da nas u svome - i svoga Boga - nebu čeka.

Muka je povijesno-literarni opis kalvarijskog događaja. Tko ne umije čitati i iščitavati Isusov lik iz Pavlova odlomka, neka ga čita iz Markova evanđelja. Marko je čudesan i jedinstven, kao i ona trojica evanđelista. Muka je svepovijesni događaj! Ljudsko-božansko čudo povijesti - Muka Gospodina Našega Isusa Krista, Sina Božjega i Sina Marijina - za nas i za naše spasenje!

U pleterničkoj župi sv. Nikole već pet godina uspješno djeluje zajednica mladih

Žele živjeti po evanđeoskim vrijednostima

Piše: Vesna Milković ■ Snimio: F. Filipović

Prije gotovo pet godina u pleterničkoj župi sv. Nikole počela je djelovati zajednica mladih koja danas okuplja između 50 i 70 osnovnoškolaca, srednjoškolaca i studenata. – Kada sam došao na župu kao kapelan i počeo s njima raditi, zatekao sam već formiranu skupinu mladih ljudi, a iznimno mi je drago da broj njezinih članova neprestano raste. Cilj okupljanja mladih jesu zajedništvo, vjera i molitva, zapravo, življenje po evanđeoskim vrijednostima – kazao je vlč. Mario Rašić, kapelan u pleterničkoj župi.

Najaktivniji nedjeljom

Mladi Pleterničani rade i okupljaju se u dvije skupine: prvu, koja je brojnija, čine srednjoškolci i studenti, dok drugu, nešto manju skupinu, čine osnovnoškolci i krizmanici. Svaka je skupina unutar sebe

podijeljena na još manje, a okupljaju se gotovo svakog dana u tjednu. Tako se npr. utorkom sastaju svirači, četvrtkom animatori, petkom osnovnoškolci, srijedom u 21 sat moli se krunica. Najaktivniji su nedjeljom. Večernju misu organiziraju upravo oni i tom prilikom čitaju, pjevaju, sviraju, nakon mise odlaze u dvoranu gdje imaju zajednički susret koji potraje najmanje sat i pol. Mladi najprije mole uz pjesmu, potom se obrađuje određena tema i o njoj se vodi rasprava. – Teme su različite, ali najčešće govorimo o sazrijevanju u vjeri kroz odgoj, o ljubavi, zajedništvu, predbračnim i bračnim odnosima i slično. Pogledamo kakav edukativni film, skeč pa i utakmicu. Oko svega što radimo dogovaramo se s našim župnikom preč. Antunom Čorkovićem – objasnio je vlč. Rašić. – Članovi zajednice mladih djeluju i na druge načine pa tako postoje animatori koji pokušavaju svoje vršnjake animirati da se približe riječi Božjoj, a s druge strane pomažu i župniku u njegovom radu – kazao je Petar Radonić, jedan od animatora i prvih članova zajednice. Stjepan Soldo prihvatio se u

zajednici drugih obveza. – Zadužen sam za akcije i moram organizirati članove da obave sve što treba. Želim istaći da nikad nije bilo problema i da se svi uvijek spremno odazivaju – kazao je Stjepan.

Obilaze stare i nemoćne

Mladi Pleterničani godišnje organiziraju dvije velike akcije – za Božić i Uskrs – kada podijeljeni u skupine obišu stotinjak starih, bolesnih i nemoćnih ljudi u župi te im odnesu prigodne poklone. Pomognu im i pospremiti, nacijepati drva, obaviti neki drugi posao ili jednostavno, popričati s njima kako bi vidjeli da nisu zaboravljeni. Tijekom godine članovi zajednice odlaze na susret mladih, hodočašće i križni put pa će tako ovog ljeta poći na Susret mladih u Banja Luku i u Međugorje. Kroz zajednicu mladih tijekom pet godina prošlo je oko 400 mladih. – To je dosta velik broj, ali on sam po sebi nije bitan, već činjenica da su nam se pridružili dobrovoljno i potom predano radili na ciljevima zajednice. U vrijeme kada se mladima s raznih strana nude svakakve loše zabave, mi želimo pokazati da postoje i druge mogućnosti i drago nam je da je to prepoznao ovoliki broj naših vršnjaka – istaknuo je Miroslav Martić, a svi zajedno pozvali su mlade da se pridruže radu zajednice.

Našički srednjoškolci potaknuli akciju za spas ljudskih života u Africi

Prikupljali novac za cijepljenje djece i žena

Potaknuti razgovorom na temu „Kako na najbolji način potrošiti milijun kuna?“ u okviru nastavnog predmeta Engleski jezik, učenici 2. a razreda opće gimnazije Srednje škole Isidora Kršnjavoga u Našicama došli su na ideju o prikupljanju novca za cijepljenje djece u Africi, gdje svake godine umre 140 tisuća djece od neonatalnog tetanusa i 30 tisuća žena od tetanusa roditelja, a cijena cjepiva je simbolična: 1 euro ili 7 kn!

Akcija **Ti + 1€ = ♥**, u koju su se dobrovoljnim prilozima i kupnjom kolačića, uz našičku srednju školu, uključile i dvije osnovne škole: OŠ kralja Tomislava u Našicama i OŠ J. J. Strossmayera u Đurđenovcu te tri župe: sv. Antuna Padovanskog u Našicama, sv. Josipa u Đurđenovcu i sv. Marka u Markovcu

Našičkom, uspješno je završena.

U akciji koja se odvijala pod motom »Što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste« prikupljeno je oko četrnaest tisuća kuna, od čega je deset tisuća kuna uplaćeno na žiroračun UNICEF-a za spas života djece i roditelja zaraženih tetanusom, a 3.800 kuna namijenjeno je liječenju našičke gimnazijalke Katarine Studenić koja boluje od neurovaskularne skolioze kralježnice, obostrane luksacije kukova i osteoporoze kostiju.

U znak zahvalnosti za mala djela dobrote i ljubavi predstavnike učenika i koordinatora ove akcije primili su i ugostili djelatnici UNICEF-a u Zagrebu, a među njima je bila i Maja Vučić, ambasadorica dobre volje za majke i djecu. (Ivana Bešlić i Melani Šarić)

Biskupijski Križni put mladih

Jedanaesti Križni put mladih Požeške biskupije održat će se na četvrtu korizmenu nedjelju, 21. i 22. ožujka 2009. godine. Sudionici Križnog puta krenut će u subotu iz Nove Kapele u osam sati ujutro. Pješačit će do Pleternice gdje će navečer biti sveta misa i noćenje, a ujutro, u nedjelju, nastavlja se put prema Požegi. Na ovom Križnom putu pridružiti će nam se mladi vjernici-planinari iz Zagrebačke nadbiskupije te ćemo tako kroz zajednički hod Križnoga puta obnoviti sjećanje na prvi Križni put mladih Požeške biskupije koji se dogodio prije deset godina, kada je našom Zlatnom dolinom hodalo više od 2500 mladih. U nedjelju navečer, na završetku Križnoga puta, svečano misno slavlje u požeškoj katedrali predvodit će požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević. Svi koji žele sudjelovati na biskupijskom Križnom putu mladih trebaju se što prije, a najkasnije tjedan prije održavanja, javiti svojim župnicima. (S.Š.)

Formacijski seminar »Mladi za mlade« Požeške biskupije

Talente dobivene od Boga želimo koristiti za dobrobit svoje zajednice

Piše i snimio: Stjepan Škvorc

U Domu sv. Augustina u Velikoj održan je 20. i 21. veljače treći susret animatora Požeške biskupije. Naša je biskupija prva među biskupijama u Hrvatskoj pokrenula program »Mladi za mlade« prema kojemu se održavaju susreti animatora. Ove pastoralne godine u programu sudjeluje dvadeset i dvoje mladih s raznih strana naše biskupije. Program organizira i provodi Povjerenstvo za pastoral mladih Požeške biskupije koje vodi vlč. Stjepan Škvorc, a formaciju održavaju animatori instruktori iz Đakovačko-osječke nadbiskupije pod vodstvom Ivane Nemet. Program temeljne formacije animatora traje jednu pastoralnu godinu, a sastoji se od pet susreta od kojih svaki obrađuje različite teme važne za vjerski rast, osobni rast i razvoj te metode i tehnike koje će osposobiti sudionike za vođenje grupe mladih.

Obogatiti aktivnosti u župi

Svaki od tih pet susreta traje dva do tri dana. Nakon završene temeljne formacije u srpnju će se održati opća specijalizacija animatora u trajanju od sedam dana. Na toj specijalizaciji mladi će se moći senzibilizirati i motivirati za specifična područja

aktivnosti koja već postoje i u kojima djeluju u svojim župama. Omogućit će im se daljnje usavršavanje u radu s grupom, upoznavanje novih metoda i tehnika rada te razni, zanimljivi načini rada u pojedinim aktivnostima župe. Na specijalizaciji polaznici uče i kako obogatiti programe i aktivnosti u župama putem različitih praktičnih, kreativnih radionica, igara i sl. Najvažniji cilj ove specijalizacije, kao i cjelokupnog programa »Mladi za mlade«, jest ohrabriti mlade u njihovim vlastitim vjerskim i duhovnim inicijativama u župi te ih potaknuti na osmišljavanje vlastitih programa i projekata kojima mogu doprinijeti razvoju i kvaliteti vjerskog života župe.

Nedostaje nam ovakvo služenje

Među polaznicima seminara je i Ivan Kuprešak iz Kuzmice koji želi postati onaj koji će animirati mlade u svojoj župi. Na polazak seminara odlučio se jer želi služiti Bogu te to služenje prenositi ostalim mladima. – Smatram da nam u župi nedostaje takav način služenja. Animatori su i put da budem bliže vjeri i Bogu – kazao je Ivan. Za Mariju Posavčić iz Nove Gradiške biti animator znači koristiti svoje talente, odnosno sve ono korisno što

je primila od Boga, za dobrobit zajednice koja joj je povjerena. – Animator je 'idealna' osoba koja se zna približiti ljudima i koja Boga čini onime koji nam stvarno treba biti blizak – poručila je Marija.

Dajana Malenica iz Pleternice rado u svojoj župi prenosi znanja koja stječe na seminarima za osmišljavanje novih radionica i igara, dok Glorija Bertelović iz kuzmičke župe ističe kako joj se na seminarima osobito sviđa otvorenost svih članova te snažan osjećaj zajedništva.

– Drago mi je što me Gospodin pozvao na ovu formaciju i što su svi ovi ljudi zauzeli mjesto u mom srcu – priznala je Glorija. Idući, četvrti, susret animatora bit će 6. i 7. ožujka ove godine

U Domu sv. Augustina u Velikoj održan je treći susret animatora na kojem je sudjelovalo dvadeset i dvoje mladih iz nekoliko župa biskupije.

Zbor mladih »Nebeski znak« snimio svoju prvu studijsku pjesmu

»Himna Stvoritelja« izabrana za Uskrs fest

U župi Bezgrješnog začeca BDM u Novoj Gradiški prije godinu i pol s djelovanjem je počeo zbor mladih »Nebeski znak« na poticaj novopridošlog župnika Perice Matanovića. Zbor broji četrdesetak pjevača i desetak svirača. Svirajući na nedjeljnim misama, gostujući po drugim župama i održavajući prave male koncerte, zbor se krajem 2008. godine na duhovnoj obnovi u Velikoj odlučio na ambiciozan i težak put – prijaviti se na Uskrs fest, najprestižniji festival duhovne glazbe u Hrvatskoj. Zbor je puno radio pišući tekstove i skladajući ih, no na kraju je prevagnulo veliko glazbeno iskustvo vlč. Matanovića koji je mladima ponudio tekst pjesme »Himna Stvoritelju« autorice Ivke Grgić. Glazbu za pjesmu sam je skladao. Mladi su s oduševljenjem prihvatili pjesmu, uvezbali je i uputili se u Zagreb, gdje su u studiju Vedrana Ostojića snimili svoju prvu studijsku pjesmu. To je za mlade petnaestogodišnje članove zbora bilo novo i nezaboravno iskustvo. – Čuti svoj glas u studiju dok svi zajedno surađujemo i slušamo upute nešto je neopisivo! Naš

trud se isplatio! – govore članovi zbora koji su po prvi put pjevali u studiju.

A posebna nagrada zboru, ali i cijeloj našoj biskupiji, izbor je ove pjesme u ovogodišnji repertoar Uskrs festa. Među nešto više od 80 pristiglih skladbi pjesma novogradiškog zbora mladih izabrana je u 20 najboljih u Hrvatskoj. Svoju će pjesmu, zajedno s ostalih 20 izvođača, predstaviti u finalu festivala u koncertnoj dvorani »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu 19. travnja. – Svoj cilj smo postigli, a što će dalje biti Božja je volja koju uvijek spremno prihvaćamo – složili su se mladi Novogradišćani. (Marija Posavčević)

Na Kalvariji iznad Požege održava se večernji Križni put

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije svake subote u 20 sati tijekom korizme održavat će se večernji Križni put mladih na Kalvariji iznad Požege. Ovaj jedinstveni Križni put počeo je prije tri godine. Sudionici Križnog puta bit će mladi vjeroučenici srednjoškolski predvođeni svojim vjeroučiteljima, a pridružiti im se mogu i ostali vjernici. Križni put 28. veljače predvodili su vjeroučenici Katoličke klasične gimnazije te Opće i Matematičke gimnazije; 7. ožujka predvodit će ga vjeroučenici Tehničke škole; 14. ožujka Ekonomske škole; 28. ožujka Obrtničke škole te 4. travnja vjeroučenici Poljoprivredno-prehrambene škole. (Lj.M.)

CARITASOVI VOLONTERI ODRŽAVAJU SVOJE SUSRETE NA DEKANATSKOJ RAZINI

Krize nema dok širimo Božji duh ljubavi

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: T. Ivčetić

Na susretu volontera Kaptolačkog dekanata raspravljalo se o brojnim akcijama koje su pokrenuli župski Caritasi.

Kako bi svoje poslanje što vjernije i što bolje obavljali, Caritasovi volonteri u Požeškoj biskupiji, kojih je trenutno preko 400, pokušavaju se redovito sastajati na dekanatskoj razini. Tako su početkom ove godine u predkorizmeno vrijeme svoje susrete održali volonteri Našičkog, Požeškog i Kaptolačkog dekanata. – Ovakvi susreti imaju trostruki cilj. Prvi i osnovni je duhovna izgradnja samih volontera jer bez takve izgradnje nema pravog djelovanja volontera. Susreti uvijek počinju molitvom i klanjanjem. Zatim, drugi je cilj edukacija, odnosno usavršavanje djelovanja Caritasa kroz različite akcije koje se mogu provoditi. I ono treće je samo druženje i

međusobno upoznavanje volontera na razini dekanata – ističe vlč. Saša Paveljak, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije.

Uključiti mlade i djecu

Prvi su ove godine svoj susret održali volonteri Našičkog dekanata. Domaćin susreta 26. siječnja bio je župni Caritas župe Presvetog Trojstva u Čačincima. Volonteri Požeškog dekanata susret su održali 2. veljače u župi Duha Svetoga u Požegi. Njemu je pored 34 volontera i tri svećenika nazočio i ravnatelj biskupijskog Caritasa vlč. Paveljak. On se ovom prigodom Caritasovim volonterima zahvalio na pomoći koju su pružili prilikom susreta obitelji s brojnou djecom u Požegi. Razgovaralo se o različitim aktivnostima pojedinih župnih Caritasa te se promišljalo o novim akcijama koje će biti poduzete, osobito tijekom korizme.

– U karitativne aktivnosti posebno želimo uključiti djecu i mlade putem škola i vjeroučitelja kako bismo od malih nogu u njima razvijali karitativni osjećaj i osjećaj pružanja pomoći potrebitima. Posebno želimo ukazati na to da naše odricanje u korizmi treba imati svoju svrhu. Osim što nas ono treba duhovno izgrađivati kako bismo postali bolji ljudi, isto bi tako to odricanje trebala biti po-

moć za najpotrebitije kako bi Uskrs svima bio radosniji. Korizma je zbog toga za Caritas blagoslovljeno vrijeme – kazao je vlč. Paveljak.

Njegovati dar služenja

Caritasovi volonteri Kaptolačkog dekanata susreli su se 21. veljače u Kaptolu. Susret je počeo misnim slavljem u kaptolačkoj župnoj crkvi koje je predvodio domaći župnik preč. Nikola Jušić. Nakon toga je bilo klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

– Želimo da nam ovaj susret pomogne da uz pomoć Božjeg svjetla otkrijemo dar koji nam je Bog podario kako bismo ga mogli očitovati na dobro zajednice. Ako čovjek osjeti da ima dar služenja, onda treba činiti sve da se taj dar razgara, a ne raditi protiv njega. U svijetu je previše onih koji su protiv dara služenja. Koliko god svijet vikao da je kriza, mi vičemo da nije kriza jer ako je među nama Božja ljubav, onda nema krize – poručio je volonterima Caritasa domaćin preč. Nikola Jušić.

Voditelji župnih Caritasa potom su iznijeli akcije koje su do sada provodili u svojim župama te najavili one koje će provesti u korizmi. Međusobno su razmijenjena iskustva te je dogovoreno da će domaćin idućeg susreta biti župa Vetovo.

VJERNICI ŽUPE KAPTOL PRIKUPLJALI ZA MISIJSKE POTREBE U BENINU

Pomoć za školovanje siromašne djece

Piše: Helena Toman ■ Snimio: T. Ivčetić

Natalija Bešlić, redovnica Družbe Marijinih sestara koja već 18 godina radi kao misionarka u afričkoj državi Benin, svoj rad, kao i rad još tri redovnice iz iste zajednice, predstavila je

vjernicima u župi sv. Petra i Pavla u Kaptolu 8. veljače. Družba Marijinih sestara prisutna je u Beninu, jednoj od najsiromašnijih afričkih zemalja, od 1988. godine. Sestra Natalija radi kao medicinska sestra u južnom Beninu, u dispanzeru koji je izgradila tamošnja Crkva. – U njega dolaze ponajviše djeca, a ima i odraslih. Malaria je jedna od najvećih zdravstvenih problema te zemlje, zatim su tu crijevne infekcije te rane od parazita. Velik je problem i neishranjenost stanovništva, posebno djece kojima pokušavamo pomoći kroz nabavku lijekova i hrane te posebno mlijeka. Ne samo što ima malo hrane nego mnoge majke ne znaju hranu pripremiti na kvalitetan način pa ih pokušavamo u tome educirati – objasnila je s. Natalija.

Družba Marijinih sestara u Beninu brine se i za školovanje oko 150 djece

koja nemaju roditelje ili čiji roditelji nemaju novca da plate školarinu, kupe knjige i školski pribor. – Naš rad i apostolat bio bi puno siromašniji da nema brojnih dobročinitelja i misionara u našoj zemlji, kao i naše Družbe koja stoji iza nas. Naši dobročinitelji nisu neki bogataši koji daju od svoga suviška, nego su to oni koji se odriču onoga što je njima potrebno. Među takvima ima i puno djece. Uspostavljena su i brojna kumstva putem kojih se školuju djeca u Beninu. Mnoge naše župe tako školuju po nekoliko djece, a Đakovo čak njih četrdesetak – objasnila je s. Natalija. Vjernici kaptolačke župe za potrebe misionarskog rada ove Družbe tako su iza nedjeljnih misa skupili 5600 kuna. Školovanje jednog osnovnoškolca u Beninu godišnje stoji 100 eura, a srednoškolca 300 eura.

Caritas u pakračkoj župi djeluje već šesnaest godina

Najviše pomažu obiteljima s brojnom djecom

Piše: Vesna Milković ■ Snimio: T. Ivčetić

Odmah nakon što je 1992. godine postavljen sadašnji ustroj Caritasa u Hrvatskoj, nekolicina vjernika i tadašnji župnik Marijan Frančić, vođeni mišlju kako valja činiti male stvari s velikom ljubavlju za one koji su u potrebi, odlučili su i u pakračkoj župi osnovati takvu organizaciju.

Briga za 50-ak obitelji

– Bilo je to vrijeme kada smo se iz izbjeglištva ponovno vratili u Pakrac i potreba za djelovanjem Caritasa stvarno je bila velika. Mnogi su se vraćali kući, a nisu imali ništa. Nastojali smo im pomoći i nismo pitali tko su i koje su vjere - prisjetio se Marijan Peternel čija je pokojna supruga Ančica dugo bila 'srce' Caritasa. On je, kaže, tada samo pomagao oko fizičkih poslova, a sada sa Slavicom Osmak, koja u Caritasu također djeluje od njegova osnutka, provodi najveći dio aktivnosti. - Tada smo imali

prostor na Matkovcu i stalnu pomoć osiguravali smo za oko 400 obitelji. Bili su to uglavnom domaći ljudi koji su se vraćali iz izbjeglištva, a od 1994. godine počeli su nam dolaziti prognanici iz Bosne. Tada je na ovo područje dolazilo mnogo donacija s raznih strana, a i u Caritas je bilo uključeno više ljudi. S vremenom su ljudima u potrebi počeli pomagati Centar za socijalnu skrb i Grad Pakrac kroz svoje programe pa je za nas manje posla i sada smo u stalnom kontaktu s oko 50 obitelji. Među njima je dosta mladih bračnih parova s mnogo djece – rekla je Slavica Osmak.

Dvije velike godišnje akcije

Caritas pakračke župe sada ima uređene prostorije u sklopu župskog dvora i u njemu stalno, ili povremeno, radi šestero ljudi. Prostorije su za građane otvorene dva sata svake srijede kada se oni dolaze raspitati za ono što im

treba. Uglavnom su to prehrambeni proizvodi te odjeća koju donose građani koji žele pomoći. Rad Caritasa još uvijek pomaže i nekoliko donatora među kojima su najveći Poljoprivreda Lipik d.d. od koje svake godine dobiju pšenicu te Pakračanin Marijan Hodak iz čije prodavaonice najčešće pristiže šećer. Nešto novca prikupi se i od vjernika te prodajom plastičnih boca koje Marijan Peternel prikupi na svojim hodočašćima ili šetnjama prirodom.

– Godišnje organiziramo dvije velike akcije, za Božić i Uskrs, i tada pripremamo prigodne pakete koje podijelimo onima kojima su najpotrebniji. Za Božić smo ih podijelili šezdesetak, a sada već prikupljamo namirnice za uskrsne paketiće pa bi nam bilo drago da nam u tome svojim priložima pomognu svi oni koji mogu - kazala je na kraju Slavica Osmak.

Pokladne krafne i rakija za Caritas

Na inicijativu kaptolačkog župnika preč. Nikole Jušića volonteri župnog Caritasa zadnju nedjelju pred korizmu, 22. veljače, kada se u mnogim mjestima održavaju pokladne manifestacije, iskoristili su za još jednu akciju. Vrijedne volonterke ispekale su krafne koje su prodavale poslije obje nedjeljne mise. Svojom donacijom u krafnama pomogao im je ugostiteljski objekt Vila Stanišić. Uz krafne se prodavala i rakija u oslikanim bočicama od dva decilitra.

– Župni Caritas na ovaj način pokušava doći do sredstava za svoj rad. Na župi ima dosta potrebitih tako da nam je svaki dar, pa i ovaj do kojeg smo došli prodavajući krafne i rakiju, itekako potreban – kazao je preč. Jušić.

Caritasovi volonteri kroz ovu akciju koja je bila vrlo uspješna jer su krafne začas 'planule', kao i rakija, prikupili su 1600 kuna. Prvi put ove korizme volonteri ove župe kroz sve će korizmene nedjelje prodavati kolače kako bi prikupili novac za kupnju osnovnih potrepština za siromašne u svojoj župi koje će im uručiti za uskrsne blagdane. (Lj. M.)

Župa Staro Petrovo Selo prikupljala hranu za potrebite

U župi sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu donedavna se zadržala tradicija prikupljanja hrane za osobe i obitelji u potrebi, što se obično činilo uz blagoslov obitelji. Budući da takav način prikupljanja više nije praktičan niti uobičajen, župljani filijala staropetrovoselske župe predložili su da se ovakva akcija organizira zasebno. U dogovoru sa svojim župnikom preč. Antunom Prpićem proveli su je 11. i 12. veljače u Oštroj Vrh, Tisovcu, Godinjaku, Gornjim i Donjim Crnogovcima. Prikupljeno je ukupno 800 kilograma hrane, od čega najviše krumpira, masti, kobasica, slanine, jaja i povrća. Sve je predano Caritasu Požeške biskupije za najpotrebitije. Budući da je akcija provedena u filijalama župe, predstoji prikupljanje hrane u središtu, u Starom Petrovom Selu. Ove akcije, kako navodi preč. Prpić, uvod su u skorašnje osnivanje župnog Caritasa. Tada će biti još više aktivnosti i pomaganja bližnjima u potrebi. (Vi.M.)

Ivana i Jura Čatak sa šestero djece žive bez stalnih prihoda

Molim Boga da mojoj djeci da lakši život nego što je moj

Piše: Vesna Milković ■ Snimio: T. Ivčetić

Anamarija ima šest godina, Anita pet, Ivan četiri, Mateja tri, Marko dvije, a Peri je samo godinu dana. Djeca su to dvadesetomogodišnjeg Jure i dvadesetsedmogodišnje Ivane Čatak, a brojnoj obitelji uskoro bi se trebao pridružiti još jedan dječak o čijem će imenu tek odlučiti. Nenadane goste iz medija i pakračkog župnika Matiju Jurakovića mališani su veselo dočekali i odmah pošli pokazati svoje igračke.

Nije mi teško brinuti se o njima, volim kada ovako veselo skakuću oko mene i smiju se, samo, trebalo bi nam koješta – kazala je Ivana i pogledom prošla po kući koja je nenamještena.

Nenamještena kuća

Obitelj Čatak posljednje četiri godine živi u Šeovici, naselju između Pakraca i Lipika, u kući koju su, preko APN-a, dobili na korištenje od države. Ivana, rodom iz Mitrovca, i Jura iz Vetova prije toga su s djecom živjeli u Kutjevu. Obradovali su se, kaže Ivana, što su dobili cijelu kuću na korištenje, ali potrebno je poprilično novca da je urede.

– Uspjeli smo uštedjeti nešto novca i sad uređujemo kupaonicu, trebaju nam još pločice. Kuća je dosta prostrana, ali bi nam trebalo još namještaja. I s ovim u kuhinji imamo problema, elementi su se počeli raspadati – dodala je Ivana.

Ni Ivana ni Jura nisu zaposleni. Nemaju nikakve kvalifikacije, a Ivana zbog male djece ne bi ni mogla raditi izvan kuće. Jura pak, s četiri razreda osnovne škole, teško da može očekivati stalni posao pa povremeno pomaže drugima.

– Sad po zimi nema nikakvog posla za mene, a ponovno ću raditi kad dođe proljeće. Radim u šumi i razne druge poslove, ali, nažalost, ljudi kod kojih radim ne plaćaju mi redovito. Kao da radim za Crveni križ. Trenutno imam zarađeno skoro 15 tisuća kuna koje ne mogu naplatiti. Kažu, nemaju, neka pričekam, a kako da moja obitelj živi? Najmlađi sin se bio opekao pa je cijeli mjesec i pol proveo u bolnici u Zagrebu, a nismo imali novca da ga odemo posjetiti. Kad sam trebao ići po njega da dođe kući, najprije sam morao posuditi novac iako imam svoj zarađeni. Sada još nekako uspijevamo sastaviti kraj s krajem jer su djeca mala, ali na jesen nam

prvi đak polazi u školu i ne znam kako ćemo onda – zabrinuto je kazao Jura.

Zajednička molitva uvečer

Jedini siguran prihod obitelji Čatak trenutno je dječji doplatok od oko pet tisuća kuna koji im se isplaćuje tromjesečno. Pokušali su, kažu, tražiti pomoć u Centru za socijalnu skrb u Pakracu, ali nisu dobili ništa. Kuću u kojoj žive dobili su na korištenje na deset godina, a nakon toga postoji mogućnost da je otkupe.

– Htjeli bismo imati nešto svoje, ali ne znam kako namaknuti novac. Ipak, nadam se da će se sve nekako popraviti. Često se molim svetom Antunu da nam pomogne. Navečer obično okupim djecu i onda se molim, ove starije pokušavam naučiti da se i oni mole. Nadam se da će Bog uslišiti moje molitve i da će njima biti lakše u životu nego meni – kazala je na kraju Ivana.

Pomaže župski Caritas

Pakrački župnik Matija Juraković povremeno posjećuje obitelj Čatak, a posebno su mu, kaže, dragi veseli mališani. – Uvijek su nasmijani i razdragani, ugodno ih je vidjeti. Pokušavamo im pomoći koliko možemo preko našeg župskog Caritasa pa im povremeno odnesemo novca ili kupimo raznih namirnica. Inače, ovdje u Šeovici prije rata je živjelo uglavnom stanovništvo srpske nacionalnosti od kojih je APN otkupio kuće te su u njih smješteni prognanici i izbjeglice iz raznih krajeva ili ljudi slabijeg imovnog stanja. Ima ih stotinjak obitelji i ja planiram u dogledno vrijeme u selu izgraditi katoličku kapelicu. Nikad ranije takva kapelica ovdje nije postojala i tek se treba odlučiti ime kojeg sveca će nositi – kazao je vlč. Juraković.

Za socijalnu pomoć trebaju dokumentaciju

U Centru za socijalnu skrb u Pakracu kažu kako znaju za potrebe obitelji Čatak. – Gospodin je bio kod nas prije dosta vremena, možda je prošlo već i godinu i pol dana, ali nije imao pribavljene potrebne dokumente na temelju kojih bi im se mogla odobriti stalna pomoć. Konkretno, u to vrijeme nisu imali regulirano stalno prebivalište pa su im osobne iskaznice glasile na Požegu. Trebaju im također i drugi dokumenti, kao npr. rodni list, domovnica, potvrda sa Zavoda za zapošljavanje, kao i od mirovinskog da se vidi da ne dobivaju nečiju mirovinu. Također im je nedostajao i vlasnički list kojim se potvrđuje da nemaju imovine. Sve sam to objasnio gospodinu Čatku, ali on nakon toga više nije dolazio u centar – kazao je socijalni radnik Dragutin Grgurić.

U POŽEGI SE OKUPILO 350 OBITELJI IZ BISKUPIJE S PETERO I VIŠE DJECE

Neka se umnaža bračno zajedništvo ljubavi, snaga hrvatske sadašnjosti i budućnosti

Piše: Ivica Žuljević ■ Snimio: D. Mirković

Na poziv požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, a u organizaciji Caritasa Požeške biskupije, prigodom blagdana Sv. obitelji u Požegi je 28. prosinca održan peti susret obitelji iz Požeške biskupije s petero i više djece. Bio je to zacijelo najbrojniji skup takve vrste u Hrvatskoj jer je susretu nazočilo oko 350 obitelji s petero i više djece. Program za oko dvije tisuće sudionika započeo je euharistijskim slavljem u požeškoj katedrali koji je predvodio biskup Škvorčević. U koncelecijaciji je bio ravnatelj biskupijskog Caritasa Saša Paveljak, kanonik i župnik Marko Pišonić, kancelar Ivica Žuljević, ekonom Ivan Nikolić, tajnik Ivan Štivičić i drugi svećenici te stalni đakon Ivo Grbeš, i sam otac obitelji s brojnijom djecom.

Katedrala je bila kao nikad do tada ispunjena roditeljima okruženima brojnijom djecom, kao da su se betlehemske obitelji u štalici, prikazanoj u katedrali, pridružile brojne obitelji s djecom i na svoj način se natjecale s pastirima u poklonu novorođenom Kralju, prikazujući mu najveće blago – svoju brojnu djecu.

Ostvarivanje Božjeg djela

– U vama, u našim obiteljima, Božić ima neku posebnu snagu baš po vašem opredjeljenju za život, po brojnoj djeci koju primite i koju ste donijeli na ovo slavlje. Želimo danas ovdje u našoj katedrali zahvaliti za vas, bračne drugove, za vaše obitelji i vašu djecu. Neka u vaša otvorena srca siđe Božja ljubav i ojača u slabostima i poteškoćama koje prate vaš život – istaknuo je biskup na početku slavlja.

U homiliji biskup je kazao kako je radostan što su obitelji u tako velikom broju došle kako bi jedni druge prepoznali u opredjeljenosti za život, jedni drugima se radovali, jedni drugima bili potpora, jedni za druge molili. – Bog je stvorio čovjeka kao muškarca i ženu. On je smislio da se iz bračnog zajedništva ljubavi muža i žene rađa novi život, podižu djeca. To je otajstvo Božjega nauma o vama, kojem vi služite i s kojim surađujete. Stoga ste vi ostvarivanje Božjeg djela u Hrvatskoj – kazao je biskup ohrabrivši bračne drugove da se ne boje poteškoća jer se kroz njihovu ljubav i žrtvu ostvaruje Božja pobjeda života.

Pobjednici roditelji

– Želio bih da ona plodnost života koju nam je donio Isus Krist svojom mukom

i smrću bude prisutna u vašem bračnom zajedništvu, u darivanju života vašoj djeci. Vi ste po toj bračnoj opredijeljenosti uronjeni u veliko Božje otajstvo. Ono je vaša snaga i dostojanstvo, vaša pobjeda i ponos. Želio bih danas zajedno s vama moliti da se umnažaju kod nas bračna zajedništva ljubavi, obitelji, vrelo i snaga hrvatske sadašnjosti i njezine budućnosti, da bračni drugovi po toj ljubavi jedan drugoga prepoznaju u Božjem dostojanstvu te prihvaćaju djecu kao plod te iste ljubavi – poručio je biskup.

Nakon euharistijskog slavlja program susreta nastavljen je u Športskoj dvorani Grabrik gdje je priređen prigodan program u kojem je sudjelovao tamburaški sastav «Zlatna dolina» iz Požege izvedući božićne pjesme. Biskup Škvorčević je i ovdje pozdravio sve obitelji istaknuvši kako dvorana Grabrik zacijelo nikada nije imala ovakve posjetitelje niti natjecatelje te da je njihova posebnost u tome što su ovdje svi roditelji pobjednici po svojoj brojnoj djeci. Pročitao im je svoje pismo, koje im već tradicionalno upućuje prigodom njihova susreta.

Svjedočanstva obitelji

Potom je nastupio glazbeni i pjevački sastav od desetak članova iz obitelji Josipa i Ruže Vukašinić iz Velike koja broji ukupno šesnaestero djece. Tata Josip jednostavnim je riječima odgovorio svima koji

s određenim čuđenjem gledaju na njegovu obitelj rekavši da u njihovom braku nema ništa posebno, nego da on i supruga samo vjerno izvršavaju ono što su na vjenčanju obećali: da ulaze slobodno u brak, da će se voljeti i biti vjerni jedno drugome do smrti te da će u braku prihvaćati djecu. Svoje je svjedočenje iznio i Mitar Jaković, otac desetero djece iz Slatine. Iako su za vrijeme nedavnoga Domovinskog rata proživljavali teške trenutke progona, ipak su s velikim pouzdanjem u Boga nadvladali sve nevolje, osjetili njegovu pomoć te ostali na strani života prihvaćajući brojnu djecu, zaključivši tako da se sve može s Bogom. Nazočne obitelji obradovala je svojim svjedočenjem i obitelj Marka i Klare Jurkić s jedanaestero djece iz Daruvara te obitelj Ivice i Tatjane Bumba s petero djece iz požeškog naselja Vidovci. Njihov sin Mihael svjedočio je o svojoj odluci da postane svećenik i o životu u Kolegiju Požeške biskupije. Svim je obiteljima po završetku programa uručen dar Požeške biskupije.

Obitelj Ivice i Tatjane Bumba iz Vidovaca svjedočila je svoju opredijeljenost za život.

Obitelji s brojnom djecom u požeškoj katedrali na euharistijskom slavlju.

Damir i Đurđica Ocvirek iz Batrine u novokapelačkoj župi vlasnici su tvrtke „Metaloplast“

Pomažu bližnjima, a najosjetljiviji su prema bolesnoj djeci

Piše: Višnja Mikić ■ Snimila: Martina Lovrić

Stara narodna izreka kaže „Cvjetaj tamo gdje si posađen“. Neki mladi su to shvatili i po završetku školovanja ostali u zavičaju. Tu su zasnovali obitelj, tvrtku, ostali i opstali uz pomoć i podršku roditelja, a onda i uzajamnim radom i razumijevanjem. Među takvima su Damir i Đurđica Ocvirek iz Batrine u novokapelačkoj župi, vlasnici poznate obrtničke tvrtke „Metaloplast“ koja vrijedno i uspješno posluje već više od dva desetljeća.

Redovita isplata plaća

Posao su pokrenuli 1987. godine uz financijsku pomoć roditelja, koji su također bili obrtnici. Počeli su s proizvodnjom podložnih pločica, a zatim razvijaju proizvodnju polietilena (plastike), po čemu radnja i dobiva ime „Metaloplast“. Zараđena sredstva svake su godine ulagali u proizvodnju i proširenje proizvodnog pogona. Danas „Metaloplast“ zapošljava 33 radnika, a u periodu od srpnja do prosinca, zbog povećanog opsega proizvodnje, još 5 do 6 sezonskih radnika.

Iako su vremena teška i u svakoj recesiji, Ocvirekovi hrabro idu dalje. Budući da je Damir imao pune ruke posla, razgovarali smo s Đurđicom.

- Kao i u ostalim poduzećima bude problema s naplatom, ali pravovremeno podmirujemo sve svoje obveze prema državi, dobavljačima, a posebno prema svojim zaposlenicima koji redovito primaju plaću svakog prvog u mjesecu – ističe Đurđica Ocvirek.

Složna šesteročlana obitelj

Ivan i Anka Ocvirek, Damirovi roditelji, bavili su se ugostiteljstvom te su finan-

cijskim sredstvima pomogli pokretanje današnjeg obrta koji vodi Damir uz veliku pomoć i podršku supruge Đurđice i oca Ivana. Damir i Đurđica imaju dvojicu sinova. Danijel je na trećoj godini fakulteta, studira menadžment, a mlađi - Matija - učenik je trećeg razreda Opće gimnazije u Slavonskom Brodu. Najljepši su im trenutci, kaže Đurđica, kad su svi kod kuće, ali, nažalost, toga je sve manje. Obveza je puno, zato se raduju blagdanima i vikendima kada obiteljsko ozračje zajedništva i mira prožme sve okupljene oko obiteljskog stola.

Baka Anka zadužena je za kuću i kuhanje. Nije joj teško i rado ugađa svima – suprugu, sinu i snahi, a najviše unuci - ma koji, kad su kod kuće, imaju prioritete kod izbora jelovnika u provjerenoj i ukusnoj bakinoj kuhinji.

Redoviti hodočasnici

- Proizvodnja radi u tri smjene i puno je obveza pa nismo u mogućnosti svakodnevno prisustvovati misnim slavljenjima, ali koliko god možemo, pomažemo bližnjima u potrebi pa i kroz djela nastojimo živjeti vjeru u svakodnevnom životu i radu - priča Đurđica. - Tako redovito pomažemo aktivnosti invalidnih udruga, obiteljima u potrebi i obiteljima s većim brojem djece, pomažemo Crvenom križu, bolnici, župi, redovito darujemo na humanitarnim koncertima, a najosjetljiviji smo za potrebe bolesne djece. Djeca trebaju živjeti i rasti, zato najradije pomažemo njima, jer je njihovo liječenje često jako skupo - dodaje Đurđica.

Iako Damir i Đurđica nemaju puno vremena jer je posao dosta zahtjevan, ipak za hodočašća vremena uvijek nađu te rado hodočaste. Bili su tako u Gualupu u Mexicu, u Vatikanu, posjetili su gotovo sva hrvatska svetišta. Najviše ih se, kaže Đurđica, dojmilo hodočašće u Svetu zemlju. Baka Anka ipak je najredovitija hodočasnica. Bila je u Lurdu, Rimu, u hrvatskim marijanskim svetištima i u nekima u Bosni i Hercegovini.

Tamburica i nogomet

Članovi obitelji Ocvirek imaju vrlo malo slobodnog vremena, ali kad ga nađu, nastoje ga korisno provesti. Djed i baka svima pomažu savjetima i iskustvom, mama i tata puno rade, ali nađu prostor za razgovor s djecom i pomoć, ako im je potrebna. Đurđica je radosna kad je na- zočna svetoj misi, a posebno voli lijepe

Đurđica Ocvirek zajedno sa suprugom Damiirom vlasnica je obrtničke tvrtke Metaloplast.

propovijedi. Od lijepe i nadahnute propovijedi može živjeti sljedećih dana, kaže, zato voli dobre i poznate propovjednike.

Sin Matija ne razdvaja se od tamburice. Naučio je svirati još kao učenik OŠ „Antun Mihanović“ Nova Kapela – Batrina, gdje je prof. Valentin Veljko Škorvaga pokrenuo dječji tamburaški orkestar s kojim je marljivo radio Krunoslav Dražić. Danas je Matija član Tamburaškog sastava „Lipa“ Batrina, a dugo je svirao u KUD-u „Šokadija“ Batrina. Danijel voli nogomet i čim se spomene NK „Batrina“, srce mu zaigra. A zaigra i ostalim članovima obitelji kad pogledaju Matiju s tamburicom i Danijela s loptom. Mladi su i snažni, moraju se negdje razonoditi, a poslije toga opet se prihvatiti knjige.

U tvrtci je stalno zaposleno trideset i troje radnika koji redovito primaju svoju plaću.

ŽUPA KRALJICE SVETE KRUNICE U NOVOJ GRADIŠKI

Bogati molitvenim zajednicama i hodočašćima

Piše: Višnja Mikić ■ Snimila: Ivanka Herceg

U nimalo lakom vremenu, 1. rujna 1992. godine, osnovana je novogradiška župa Kraljice Svete Krunice koju nazivaju i župa 'Jug'. Prvi župnik bio je, sada već pokojni, vlč. Mato Baličević.

Bogoslužje uz blagoslov crkve (nekadašnjeg stambenog objekta) vodio je blagopokojni kardinal Franjo Kuharić 7. listopada 1992. na blagdan Kraljice Svete Krunice. Neki su pitali zašto baš Kraljica Krunice? Vrijeme osnivanja župe vrijeme je Domovinskog rata. U životu vjernika Nove Gradiške svakodnevno je bila prisutna nesigurnost, strah za život. Krunica je bila u to vrijeme utočište i sigurna luka, ali i zaštita oko vrata hrvatskih branitelja. Krunica i Marija bile su simbol snage i sigurnosti, stoga ova mlada župa ponosno nosi to ime. S područja župe 24 branitelja utkala su živote u slobodu Hrvatske pa se u privremenoj crkvi nalaze i 24 križa s njihovim imenima, kao spomen na njihovu žrtvu života.

»Crkva duha i propuha«

Prostor crkve tijesan je, posebno nedjeljom i blagdanima, stoga se za misna slavljia koristi prostor u crkvenom dvorištu. Ljeti je vruće, zimi hladno, ali ipak ne propušta se lako sveta misa. Iako ovaj prostor vjernici (a ima ih oko 3700) u šali nazivaju 'crkva duha i propuha', veoma ga vole i rado rabe dok ne budu imali novu crkvu.

Kamen temeljac za novu crkvu blagoslovio je papa Ivan Pavao II. za vrijeme trećeg pastoralnog pohoda Hrvatskoj u Osijeku 7. lipnja 2003. godine. Sadašnji župnik vlč. Jozo Jurić u župu je došao prije četiri i pol godine. S najbližim suradnicima, ekonomskim i pastoralnim vijećnicima, ali i svim župljanima, pripono je poslu. U spomen na poginule hrvatske branitelje, poglavito iz ove župe, 2005. nabavljeno je i blagoslovljeno novo zvono posvećeno bl. Alojziju Stepincu. Poslije toga sve je krenulo. Iako je inicijativa za gradnju nove crkve potekla još od vlč. Baličevića, koji je župu vodio 12 godina i učinio prve korake u pripre-

mama za gradnju, značajnije aktivnosti poduzima sadašnji župnik.

Crkva pod krovom do Uskrsa

Biskup mons. dr. Antun Škvorčević blagoslovio je gradilište i položio kamen temeljac nove župne crkve 4. studenog 2007. Sredstvima Požeške biskupije, župljana, darovatelja iz drugih mjesta i sredstvima državnih institucija crkva raste. Dobrotvorni koncert za gradnju crkve u Novoj Gradiški održao je i pjevač Marko Perković Thompson. Ako Bog da, kaže vlč. Jurić, do Uskrsa bi crkva trebala biti pod krovom. Ove godine planira se i završetak zvonika te okončanje stolarskih radova i grube mreže infrastrukture.

U župi je aktivna molitvena zajednica Djelo za duhovna zvanja Požeške biskupije. Djeluje i Biblijska zajednica, zatim Susret vjere za odrasle, Zajednica bračnih susreta, čitači, aktivna su dva pjevačka zbora s tri orguljaša – Marko i Helena Strinavić te Maja Mesec – i ministranti. Među marljivim su župnikovim suradnicima vjeroučiteljica Ksenija Savi te vjeroučitelji Dario Đanić i Neda Muić. Vjernici su uključeni i u rad molitvenih zajednica susjednih župa: Zajednice »Molitva i Riječ«, Zajednice Krvi Kristove i Molitvene zajednice bl. Alojzija Stepinca.

Biciklima u svetišta

U povodu 15. obljetnice djelovanja župe tiskana je brošura »Župa Kraljice Svete Krunice Nova Gradiška« autorice vjeroučiteljice Ksenije Savi, koja uređuje i tjedni župni listić »Glas Kraljice Krunice«. Župa ima i web stranicu: www.zupa-kraljicekrunice.hr.

Vjernici ove župe često hodočaste, pješice, biciklima i autobusima. Tako su biciklima posjetili mnoga marijanska svetišta i prošteništa. Rado hodočaste i u sva biskupijska svetišta, ali i šire. Već nekoliko godina redovito hodočaste u Padovu sv. Antunu - svecu svega svijeta – i sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću.

Župa za sada ima jednu filijalu u prigradskom naselju Ljupina gdje vjernici jako drže do uređenja svoje crkve i njezina okoliša. Isto tako aktivno su uključeni u sve radove u središtu svoje župe, u gradu. Nazočni su radnim akcijama, sudjeluju u župnom pjevanju te kao čitači i ministranti, a aktivni su i kao članovi ekonomskog i pastoralnog vijeća. Crkva se u ovom mjestu prvi puta spominje već 1758. godine.

Počeli pripreme za Uskrs

Za ovogodišnje slavlje Uskrsa, ističe župnik Jurić, već su se počeli pripravljeni misijama koje su počele 22. veljače. Naime, vjernici ove župe zajedno sa svojim župnikom sve pouzdanje stavljaju u Gospodina te se za slavlje najveće svetkovine – Uskrsa – žele duhovno obnoviti.

▲ Nova župna crkva do Uskrsa bi trebala biti pod krovom. Ove godine planira se i završetak zvonika.

▼ Vjernici novogradiške župe često hodočaste, a među mjestima koje su posjetili je i Ovčara u Vukovaru.

DESET GODINA GLAZBENOG DJELOVANJA ALENA KOPUNOVIĆA LEGETINA

Požegu učinio značajnim glazbenim središtem

Piše: Ivica Žuljević ■ Snimio: D. Mirković

Na blagdan Gospodinova krštenja, 11. siječnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj crkvi sv. Lovre tijekom kojega se spomenuo desete obljetnice ot-

kako službu orguljaša i ravnatelja zbora u toj istoj crkvi i u katedrali obnaša Alen Kopunović Legetin.

Pri svršetku slavlja kancelar Ivica Žuljević pročitao je pismo koje je biskup Škvorčević tom prigodom uputio Kopunoviću Legetinu. - Danas, na blagdan Gospodinova krštenja, od sveg srca zahvaljujem Vam za neprekidno desetogodišnje glazbeno djelovanje u Požegi. Pomogli ste da Požeška biskupija tijekom prvog desetljeća postojanja u svojim središnjim crkvama može na visokoj glazbenoj razini uzdizati Bogu čast i hvalu, a vjernici na prikladan način biti dionici uzvišenih otajstava svete vjere. Kao povjerenik Požeške biskupije za liturgijsko pjevanje nastojali ste organizirati susrete s orguljašima i voditeljima crkvenog pjevanja te tako promicati u našim župama ljepotu i dostojanstvo svetih slavlja. Uz to ste za naš katedralni zbor nekoliko puta skladali nepromjenjive dijelove svete mise i više liturgijskih pjesama, glazbeno oblikovali različite proslave naše biskupije, osobito Euharistijski kongres prigodom velikog

jubileja i o desetoj obljetnici utemeljenja naše mjesne Crkve. Organizirali ste brojne koncerte u našoj katedrali, među kojima su i vaši uspješni solistički koncerti na orguljama i s pjevačkim zborovima. Vaše desetogodišnje glazbeno djelovanje u Požegi učinilo je ovaj grad, sjedište naše biskupije, značajnim glazbenim središtem. Neka Vam Gospodin udijeli dobro zdravlje, puno duhovne snage i ustrajnosti da svojim duhom i glazbenim sposobnostima još dugi niz godina obogaćujete sveta slavlja u požeškoj katedrali i crkvi sv. Lovre te doprinosite kulturnom životu ovoga grada - poželio je biskup u pismu Kopunoviću Legetinu.

Brojni vjernici u crkvi sv. Lovre svojim su pljeskom izrazili zahvalnost za njegovo uspješno desetogodišnje glazbeno oblikovanje liturgije u toj crkvi. Večer prije Alen Kopunović Legetin održao je solistički koncert na orguljama požeške katedrale, a na programu su bila najizvođenija djela svjetske orguljaške literature: J. S. Bach, A. Vivaldi, C. Franck i A. Guilmant.

Izložba oltara istarskih crkava

Snimio: Tihomir Ivčetić

Gradski muzej Pakraca, čiji je rad nakon višegodišnje stanke obnovljen prošle godine, po prvi se put uključio u obilježavanje Noći muzeja i to s iznimno vrijednom izložbom. U suradnji s Muzejom grada Pazina njegovi djelatnici su 16. siječnja postavili izložbu petnaestak fotografija drvenih rezbarenih i polikromiranih oltara-retabla iz crkava središnje Istre nastalih u razdoblju od 17. do 19. stoljeća. Retabli, nastali pod utjecajem venecijanskog i srednjoeuropskog kulturnog kruga, snimljeni su na svili, a uz njih izložene su bile i figurice svetaca, također iz istarskih crkava. - Za izradu retabla koristilo se drvo čempresa, hrasta, smreke ili oraha, a na području Istre sačuvan je tek mali broj. Dio njih uništio je zub vremena, a dio je jednostavno nestao s porušenim crkvama - istakla je Marija Ivetić, kustosica pazinskog muzeja i autorica izložbe koja je otvorena do 3. ožujka. (Ve.M.)

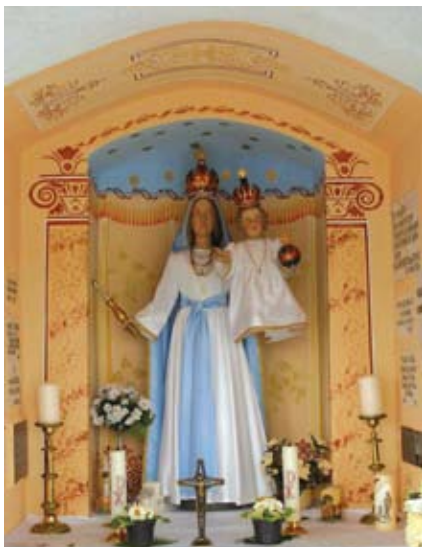
**Seminari za orguljaše i crkvene zborove
Unaprijediti pjevanje u liturgiji**

U organizaciji Povjerenstva za liturgijsku glazbu Požeške biskupije prije nepuna tri mjeseca prvi put se u sva četiri arhiđakonata krenulo sa sustavnom naobrazbom zborovođa i orguljaša koja će trajati tijekom cijele godine i postati svojevrsna praksa. Seminar je namijenjen isključivo za crkvene glazbenike koji se svakoga mjeseca održava u drugome arhiđakonatu, a uz osvrst na važnost i vrijednosti liturgijske glazbe kao posebna se tematska cjelina obrađuje odabir i uvježbavanje liturgijskih skladbi za liturgiju prema ABC misalu i liturgijskoj pjesmarici 'Pjevajte Gospodinu pjesmu novu'.

- Jedna od okosnica seminara tema je pjevanja u euharistijskom slavlju koja osim važnosti pjevanja definira i pjevačku službu, ulogu zbora, a naročito orguljaša. Radi se prema odredbama i uputama Opće uredbe trećega tipskog izdanja Rimskoga misala. Dio polaznika je samouk, dio ih je završio Institut za crkvenu glazbu ili orguljaške tečajeve pri Institutu. Sa samoukima se mora raditi individualno kako bi im se što kvalitetnije pomoglo tehnički ovladati instrumentom i svirati tijekom liturgije - ističe voditelj seminara Alen Kopunović Legetin, biskupijski povjerenik za liturgijsku glazbu, dodajući kako se na seminaru educira po desetak glazbenika iz svakoga arhiđakonata.

Polaznici temeljito prolaze liturgijsko 'gradivo' počevši od ulazne pjesme koja otvara euharistijsko slavlje do nepromjenjivih dijelova mise (Gospodine, Slava Bogu na visini, Svet, Jaganče Božji) te samoga izlaska.

- Razrađujemo kako pjevanje u liturgiji mora izgledati uz korištenje pjesmarice 'Pjevajte Gospodinu' koju je odobrila HBK. Polaznici seminara uče kako se prilagođavati okvirima koje svaka pojedina župa ima, a najčešće se to odnosi na pjevački zbor koji predvodi pučko pjevanje. Cilj nam je postići što veću kvalitetu liturgijskog pjevanja - dodao je Legetin. (Sanja Najvirit)

STOLJETNO MARIJANSKO SVETIŠTE GOSPINO POLJE

Čudotvorni kip Majke Božje

Piše: Višnja Mikić ■ Snimio: I. Herceg

O čudotvornom kipu s Gospinog polja nastale su, kao izraz vjerničkog srca, legende o tome kako se on sâm više puta vraćao na Gospino polje. Stariji tvrde da i danas postoji vidljivi znak – staza kojom se Gospa vraćala, a po njoj rastu gospina trava i majčina dušica.

Gospino polje, nekadašnji Dubovac, mali je dragulj u prirodi iznad Bilog Briga, filijali župe sv. Jurja, Vrbova. Prema povijesnim zapisima već početkom 14. stoljeća u mjestu je postojala crkva i svećenik. Popis sakupljača poreza iz 1332. godine donosi i imena tadašnjih svećenika. U tom kraju tada je na udaljenosti od 5 do 7 kilometara bilo čak četiri crkve, među njima i dubovačka: »BEATISSIMAE MARIAE IN LOCO DICTO DUBOVACZ« (Bili Brig).

Ovi prostori bili su gusto naseljeni, a provalom Turaka iz Bosne kod Broda i Kobaša 1532. opustjeli su. Tek oslobođenjem Slavonije od Turaka nastaje nova demografska slika, a crkva Majke Božje na Dubovcu postaje sjedište župe.

Kip se nekoliko puta preoblači

Crkva je bila zidana od kamena, imala je jedan drveni oltar, a na zidu su bile slike Blažene Djevice Marije, sv. Lovre i sv. Ivana apostola. Dubovačka crkva oduvijek je bila središte intenzivnog duhovnog i vjerskog života ovog kraja, a od 1703. do danas posebno se štuje Rođenje BDM ili Mala Gospa. Odredbom carice Marije Terezije iz 1754. godine krajiške župe, pa i dubovačka, povjeravaju se svjetovnim svećenicima; do tada su njome upravljali franjevci. Za svećenika je došao Josip Horvat koji je još više rasplamsao pobožnost i štovanje Marije.

Kako je crkva postala pretijesna za Marijine štovatelje, na tadašnju crkvu nadograđuju se dvije lađe. O veličini crkve govori sadašnji cintor novokapelačke crkve uzidan materijalom nekadašnje crkve na Dubovcu.

Župnik Horvat u proširenu crkvu nabavlja novi Gospin kip o kojem postoji dokument iz 1758. godine. Posrijedi je specifičan kip - Marija ima pravu kosu, a kip se tijekom godine nekoliko puta oblači u vrlo lijepe svilene haljine koje uglavnom daruju hodočasnici. Kip Majke Božje na lijevoj ruci drži Isusa, a u desnoj žezlo. Po-

stavljen je bio iznad glavnog oltara s četiri mramorna stupa i baldahinom. Oltar je bio raskošan i pun ukrasa. S obje strane bila su vrata pa se vjeruje kako su hodočasnici još tada, u molitvi, obilazili oltar s Gospom.

Cesta udaljila crkvu od vjernika

Crkva je imala pokrajnje oltare, a prostor oko nje već tada su vjernici zvali Gospino polje. Tu su stoljećima nalazili utjehu, dobivali milosti, činili zavjete, duhovno se krijepili.

Izgradnjom kraljevske ceste Via regia 1750. godine, sela razbacana po obroncima Požeške gore carskom odlukom sele uz novu cestu, među njima 1769. i Dubovac koji dobiva ime Bili Brig. Crkva Majke Božje ostaje osamljena i udaljena od vjernika. Gradi se nova, u Novoj Kapeli, koja je blagoslovljena 1774., a u svečanoj procesiji u nju je prenesen čudotvorni Gospin kip s Gospinog polja i postavljen na glavni oltar. Stara dubovačka crkva, u kojoj je izmoljeno toliko milosti, utjehe i snage, služi kao grobljanska, a 1807. godine učinjen je kulturocid - srušena je. Župnik Tomo Gregurević dao je, prema predlošku starog kipa, izraditi novi za novokapelačku crkvu dok je stari, čudotvorni, završio u ropotarnici. No, narod novi nije prihvatio. Bio je vezan uz stari kip, koji je zbog toga ponovno izložen štovanju.

Povratak Gospe u Bili Brig

Bilobrišci pak 1864. godine dobivaju kapelu posvećenu Uzašašću Gospodinovu. Ista je 1911. proširena i tada u Bili Brig prenose čudotvorni kip s Gospinog polja, ali vjernici još nisu zadovoljni. Zato 1918. godine na Gospinom polju podižu malu kapelicu i u velikoj, svečanoj procesiji vraćaju Gospu tu, »u njezinu staru postojbinu«, kako napiše na slavlolu. Obnavlja se marijanska pobožnost, a o brojnim uslišanjima svjedoče zahvale vjernika, uklesane na mramorne ploče postavljene u kapelici. Na inicijativu župnika Mate Baličevića i vjernika Antuna

Štivića iz Bilog Briga, 1990. počinje gradnja nove kapelice na Gospinom polju. Završava je 2003. godine župnik Stjepan Bakarić, uz pomoć dobrih ljudi.

Najveći procvat Gospinog polja događa se poslije Domovinskog rata, a posebno uspostavom Požeške biskupije. Biskup dr. Antun Škvorčević od 2004. svake godine uoči Male Gospe dolazi na Gospino polje. Prošle godine svečano je obilježena 250. godišnjica štovanja sadašnjeg kipa na Gospinom polju, a iste godine sa sjeverne strane nove kapele postavljene su postaje Križnog puta. Od svibnja mjeseca do Male Gospe, prošlog ljeta svake je nedjelje ovdje bila misa, prilika za ispovijed i molitvu krunice. Prošle jeseni ovo je proštenije dobilo i rasvjetu.

Stara kapelica sagrađena je 1918. godine, a gradnja nove počela je 1990. godine i završena je prije šest godina.

Ivan Švear, svećenik i župnik u Požeškim Sesvetama, povjesničar i gimnazijski kateheta

Pisac prve hrvatske povijesti na hrvatskom jeziku

Piše: Tomislav Radonić ■ Snimio: T. Ivčetić

Ivan Švear rođen je 12. svibnja 1775. godine u obrtničkoj obitelji u Ivanić Gradu, gdje je pohađao pučku školu. Gimnaziju i bogosloviju završio je u Zagrebu. Iz gimnazijskih izvješća vidljivo je da je Švear bio dobar učenik, primjernog vladanja i dobrih sposobnosti, uzdržavajući se jedno vrijeme pružanjem instrukcija. Imao je smisla za poeziju te je sam često pisao pjesme. Tijekom školovanja pokazivao je izrazito zanimanje za svećenički poziv u čemu je imao potporu roditelja. Studij teologije završio je u Zagrebu.

Marljiv i odgovoran

Za svećenika ga je zareadio 24. ožujka 1798. godine u zagrebačkoj katedrali zagrebački biskup Maksimilijan Vrhovac. Obavljao je dužnost kapelana u župi Bedenici od 1798. do 1812. godine, a potom u župi Virje do 1813. godine. Iste godine Švear je postao kateheta u požeškoj Gimnaziji. U svom radu isticao se marljivošću i odgovornošću te je ubrzo postao poštovan i cijenjen profesor požeške Gimnazije.

Župna kuća u kojoj je živio i službovao Ivan Švear.

Nakon smrti župnika Đure Garića Švear je 1818. godine imenovan župnikom u Požeškim Sesvetama. Kao župnik u Sesvetama uredio je župno gospodarstvo, organizirao je uređenje župnog stana. Dao je ožbukati i obijeliti, izvana i iznutra, župnu crkvu te obnoviti oltare u crkvi. Uz pastoralni rad u župi Švear se bavio pisanjem i istraživanjem.

Kada je zagrebački biskup Vrhovac 14. kolovoza 1821. godine podijelio Sv. potvrdu i obavio kanonsku vizitaciju u sesvetskoj župi, župnik Švear započeo je pisati župsku spomenicu na kojoj je intenzivno radio više godina prikupljajući arhivsko gradivo.

Afirmacija hrvatstva

Najpoznatije Švearovo djelo je „Ogledalo Iliriuma“ koje ima posebno povijesno značenje jer je to prva knjiga o hrvatskoj povijesti pisana hrvatskim (narodnim) jezikom. Tiskano je u Zagrebu posmrtno, od 1839. do 1842. godine.

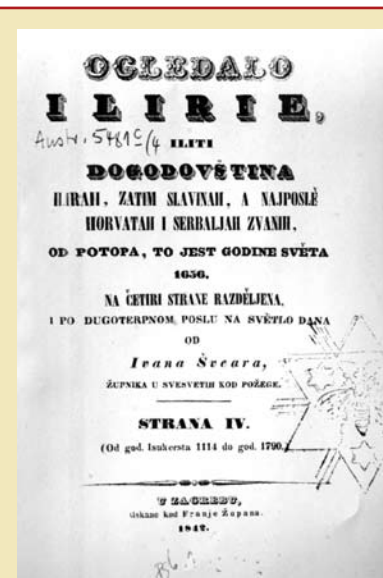
U cijeloj drugoj polovici 19. st. zadaća hrvatske povijesti sastojala se u tome da, s jedne strane, svojim rezultatima pomaže napore hrvatske politike u borbi za očuvanje političke autonomije te, s druge strane, da pojedince potiče na djelatnost koja afirmira hrvatstvo kao modernu naciju. Potrebu poznavanja hrvatske povijesti nije uvjetovala samo politička praksa. S vremenom počeo joj se nametati i proces nacionalne integracije, odnosno ideologija ilirizma koja se oblikovala početkom tridesetih godina 19. stoljeća, a koja je svoje ciljeve pokušavala potkrijepiti i obavijestima o hrvatskoj prošlosti. Naime, Hrvatski je sabor 1832. i 1836. godine donio odluku da se počne sa sustavnim prikupljanjem izvora koji bi svjedočili o tome da je Hrvatska i nakon ulaska u zajednicu s Ugarskom 1102. godine, u obliku municipalne autonomije, sačuvala svoju državnost. Poznavanje prošlosti s ilirizmom je postalo uvjet uspješnog angažiranja pojedinaca u svim onim djelatnostima koje doprinose opstanku i afirmaciji hrvatstva. U tom duhu nastalo je i Švearovo djelo.

Ključna uloga povijesti

Da bi mogla funkcionirati kao primjer sudionicima političkog, kulturnog i društvenog života, povijest, kako su isticali pre-

poroditelji, osim opisa događaja, morala je objašnjavati i zašto se nešto dogodilo baš tako kako se dogodilo, a ne drugačije. Preporoditelji su u razdoblju između 1835. i 1848. godine često naglašavali ključnu ulogu povijesti u individualizaciji i afirmaciji hrvatstva, u njegovu južnoslavenskom i slavenskom okviru. Upozoravali su da povijest mora biti „iz dobrih izvorah izrađena“, to jest da se mora temeljiti na vjerodostojnim izvorima.

Sam Švear za pisanje „Ogledala Iliriuma“ marljivo je prikupljao literaturu, koristeći dostupno arhivsko gradivo, služeći se gradivom požeških arhiva, vrijednom knjižnicom požeških franjevac i požeške Gimnazije. Umro je 12. rujna 1839. godine u Požeškim Sesvetama ostavivši iza sebe vrijedan trag u crkvenoj i hrvatskoj povijesti kao autor prve hrvatske povijesti na hrvatskom jeziku.

Prva tri sveska obrađuju staru povijest do godine 1114., u kojima Švear Ilire smatra autohtonima, a Slavene njihovim potomcima. »Ogledalo Iliriuma iliti Dogodovština Ilirah, zatim Slavinah, ztražni put Horvatah zvanih od potopa, to jest godine sveta 1656. do godine Rima«, (Zagreb, 1839. 741 str.) naslov je prvog sveska. Drugi svezak obrađuje razdoblje »Od narodenja Isukrsta do god. 540.«, također je objavljen 1839. godine na 125 stranica. »Od god. Isusa 540. do god. 1114. na 352 str.« naziv je trećeg sveska, objavljenog 1840. godine. Četvrti svezak »Od god. Isukrsta 1114. do 1790. na 544 str.« objavljen je 1842. godine.

Mladi Požežanin Marko Kopljar član je srebrne hrvatske rukometne reprezentacije

Svatko može uspjeti, samo mora imati vjeru

Piše: Slaven Paponja ■ Snimio: D. Mirković

Kada sam potpisao za RK Zagreb, mamu sam počastio biskupijskim hodočašćem u Rim, ispunivši tako dano obećanje, a sada ću joj od nagrade za svjetsko srebro pomoći da ode u Svetu Zemlju.

Siječanj 2009. godine ostat će u Hrvatskoj upamćen ponajviše po Svjetskom rukometnom prvenstvu na kojem su hrvatski rukometaši osvojili srebrnu medalju.

Dio tih srebrnih rukometaša po prvi je put bio jedan Požežanin, 23-godišnji Marko Kopljar, danas rukometaš višestrukoga hrvatskog prvaka Zagreba, a još prije četiri sezone član Rukometnog kluba Požega.

– Bilo je prekrasno igrati pred petnaest tisuća naših navijača. Osvojili smo srebro, sanjali zlato, no moramo biti zadovoljni – kaže Kopljar za kojega su Požežani priredili velik doček.

Oduševljen dočekom

Skupilo se na baroknom Trgu Svetoga Trojstva dvije tisuće posjetitelja, a Marko je na pozornici, iznad koje je pisalo »Srebrni kauboj iz Zlatne doline«, zapjevao onu sada već čuvenu Morsku vilu koju su hrvatski rukometaši pred svojim navijačima pjevali poslije svake utakmice.

Župa Sv. Leopolda Mandića

Marko Kopljar u Požegi je završio osnovnu i srednju školu. Za to je vrijeme redovito pohađao vjeronauk, čijih se sati i danas rado sjeća. Dolazi iz župe sv. Leopolda Mandića, čiju crkvu rado posjeti kada je u Požegi.

– Čuo sam da će biti doček, no nisam očekivao onako puno ljudi. Pogotovo me oduševilo što se skupilo mnogo djece. Njima sam poručio da vjeruju u sebe, jer sam ja najbolji dokaz da se iz male sredine može do najvećih postignuća – dodao je Marko. I, doista, Kopljar je pravi primjer za to. No, priznaje, kroz život ga je pratila i vjera u Boga.

– Tako je, naravno, još uvijek i bit će stalno. Eto, jesenas sam igrao za Metković, moji iz Zagreba su me posudili na šest mjeseci, što sam iskoristio i za nekoliko posjeta obližnjem Međugorju. Činio bih to nedjeljom. U Međugorju bih poslije subotnje utakmice doista našao mir – otkriva Marko.

Vezan uz obitelj

Otkrio nam je požeški srebrni kauboj kako su reprezentativci prošloga ljeta, u priprema za Olimpijske igre u Pekingu, koje Marko nažalost nije vidio, nosili tada vrlo popularne narukvice iz Međugorja.

– Nabavio nam ih je Davor Dominković preko svog prijatelja. Svi smo ih nosili. Tu sam svoju narukvicu u međuvremenu dao baki, a sebi nabavio drugu – napomenuo je.

Mladi Kopljar dosta drži do obitelji. Mami Anđelki tako je obećao da će joj sponzorirati hodočašće ukoliko potpiše za Zagreb.

NOGOMET I KOŠARKA

Prvi šport mladoga Kopljara, danas najvišega hrvatskog rukometaša s 210 centimetara, bio je nogomet, kao i kod većine dječaka. Potom je otišao u košarkaške vode, gdje se također nije dugo zadržao. Prešao je potom u Rukometni klub Požega i sve ostalo je povijest. Govoreći o budućnosti, Marko se nada novim uspjesima i medaljama, a cilj mu je, kako je rekao na dočeku u Požegi, jednoga dana u Zlatnu dolinu donijeti i zlatnu medalju.

– Da, a kada se to dogodilo, kada sam iz Medveščaka prešao u Zagreb, mamu sam počastio hodočašćem u Rim. Sada ću joj od nagrade za svjetsko srebro pomoći da ode na hodočašće u Svetu Zemlju. No, rekao sam joj da očekujem da donese mnogo fotografija jer sam siguran da će posjetiti prekrasna mjesta koja bih volio vidjeti zasad makar na fotografijama – zaključio je Marko Kopljar.

KMNL

Počinje proljetni dio KMNL-a Požeške biskupije

Proljetni dio prvenstva Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije kreće u ožujku. U petoj sezoni KMNL-a nastupa čak devetnaest ekipa, najviše do sada. Natjecanje se odvija u tri skupine - jug, centar i sjever. Nakon završetka proljetnog dijela osam najboljih momčadi ući će u završnicu, a pobjednik će sudjelovati na nacionalnoj završnici. U dosadašnjem dijelu natjecanja najviše umješnosti pokazali su mladi nogometaši iz župe Velika koja ima dvije ekipe te iz novogradiške župe Kraljice Svete Krunice. (H.T.)

U 2008. GODINI BISKUP ŠKVORČEVIĆ KRSTIO DVADESET I TROJE DJECE IZ BROJNIH OBITELJI

Oni su budućnost naše domovine

Pripremio: Ivica Žuljević ■ Snimili: I. Žuljević i D. Mirković

Požeški biskup dr. Antun Škvorčević poseban naglasak u svom pastirskom djelovanju stavlja na obitelji s brojnom djecom jer su one budućnost naše domovine. Na redovitom godišnjem okupljanju obitelji prigodom Božića i blagdana Svete obitelji 2008. godine biskup ih je nastojao ohrabriti i učvrstiti u njihovom poslanju. Tom prigodom uputio im je svoje pastirsko pismo u kojem među ostalim piše: »...Dok se danas s različitih strana i razina šire određene sumnje, stavlja u pitanje brak kao zajednica muža i žene, smatra djecu tere-
tom, vi jednostavni, nerijetko siromašni ljudi, vjerni Božjem naumu o braku i obitelji s velikom spremnošću i požrtvovnošću prihvaćate brojnu djecu, i tako na najbolji način svjedočite istinske vrijednosti našeg postojanja i izgrađujete budućnost svoje domovine. Bog je sudbinu svijeta položio i u kolijevke vaših obitelji! (...)« Donosimo popis krštene djece iz brojnih obitelji u Požeškoj biskupiji, koje je tijekom 2008. godine krstio biskup dr. Antun Škvorčević.

Požega, katedrala

Lužani

Jakšić

Nova Gradiška

Pleternica

U župnoj crkvi sv. Luke evanđelistu u Novskoj 5. siječnja krštena je **Ivana**, peto dijete u obitelji Marinka i Dubravke Kaurin. ■ **Tomislav**, peto dijete u obitelji Ivana i Svjetlane Bogović, kršten je 3. veljače u požeškoj katedrali. ■ U župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini 24. ožujka kršten je **Dominik**, šesto dijete u obitelji Josipa i Daliborke Balog. ■ **Gabrijel**, peto dijete u obitelji Dejana i Mihaele Lekić, kršten je 30. ožujka u župnoj crkvi Bezgrješnog Začeca BDM u Novoj Gradiški. ■ U župnoj crkvi sv. Nikole u Pleternici 6. travnja kršten je **Marko**, peto dijete u obitelji Bože i Matije Pavić. ■ **Tihana**, šesto dijete u obitelji Hrvoja i Vesne Stjepanović, krštena je 11. travnja u župnoj crkvi u Lužanima. ■ U požeškoj katedrali 13. travnja kršten je **Stjepan**, peto dijete u obitelji Milana i Marine Jugović. ■ **Valerija**, peto dijete u obitelji Marijana i Jane Marinović, krštena je 30. travnja u župnoj crkvi u Đulovcu. ■ U župnoj crkvi sv. Roka u Virovitici 7. svibnja krštena je **Nika**, šesto dijete u obitelji Antonija i Olgice Risović. ■ **Ana**, peto dijete u obitelji Pave i Mirjane Dakić, krštena je 23. srpnja u župnoj crkvi u Davoru. ■ U župnoj crkvi u Đulovcu 26. srpnja krštena je **Lucija**, peto dijete u obitelji Viktora i Vinke Marković. ■ **Petra**, peto dijete u obitelji Luke i Marinke Topić, krštena je 27. srpnja u župnoj crkvi u Lukaču. ■ U župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog u Našicama 17. kolovoza kršten je **Antun**, deseto dijete u obitelji Darka i Snježane Baričević. ■ **Katarina**, peto dijete u obitelji Željka i Sonje Pavličević, krštena je 10. rujna u župnoj crkvi u Jakšiću. ■ U Voćinu 8. listopada krštena je **Nikolina**, peto dijete u obitelji Sebe i Marije Jaković; zatim **Darijo**, peto dijete u obitelji Tome i Kate Jaković, te **Antonija**, sedmo dijete u obitelji Tune i Anastazije Čović. ■ U župi sv. Nikole u Pleternici 9. studenog kršteni su **Benedikt** i **Mirjam**, četvrto i peto dijete u obitelji Gorana i Veronike Vidakušić te **Nikola** i **Katarina**, četvrto i peto dijete u obitelji Željka i Danice Tomić. ■ **Ivano**, peto dijete u obitelji Simona i Stoje Simonović, kršten je 13. prosinca u župi Voćin. ■ U župnoj crkvi u Vrbju 28. prosinca krštena je **Josipa**, peto dijete u obitelji Ivana i Marijane Jurčević.

PAVLE PRIMORAC O KNJIZI »KRISTOTERAPIJA«

Duhovna bolest vodi prema psihičkoj i tjelesnoj bolesti

Kada bi me netko kao kršćanina i čovjeka pitao tko je za mene najmoćnija osoba u povijesti, ali i u ovom trenutku, bez dvojbe bih mu posvjedočio da je to Isus Krist. Ako bi znatiželjni pitalac nastavio ispitivati zašto je to tako, vrlo bih mu jasno i decidirano odgovorio - zato što je riječ o jednoj osobi koja je na mene imala velik utjecaj i koja mi je promijenila život. O Isusu Kristu, istina, na najljepši i jezgrovit način govori nam evanđelje. O njemu su kroz čitavu povijest Crkve govorili apostolski i crkveni oci, sveci, teolozi, razni pojedinci.

Jedna od temeljnih knjiga o Isusu

Mnogo je knjiga napisano o Isusu, a jedna od temeljnih je *Kristoterapija* isusovca o. Bernarda J. T. Trylla. To je knjiga koja, prije svega, govori o liječenju. Kakvom liječenju? Sveukupnom. Znamo da čovjek može biti bolestan u svojoj vlastitoj egzistenciji. Može biti bolestan tjelesno kada ga muči nekakva somatska bolest, može biti bolestan psihički kada ga muči psihička bolest (depresija, shizofrenija), ali može biti bolestan i duhovno - kada se nalazi u grijehu. O. Bernard u svojoj knjizi govori o „ozdravljenju preko prosvjetljenja“. Isus Krist za sebe je rekao da je on „svjetlost svijeta“. A u kršćanskom životu vrlo je važno dopustiti da nas to svjetlo zahvati i prosvjetli. U prosvjetljenju se događa ozdravljenje. I tjelesno, i psihičko i duhovno.

Post uma i svečanost duha

Ali ono što pater posebno naglašava jest da je duhovna bolest ono što vodi prema tjelesnoj i psihičkoj bolesti. Grijeh o. Bernard naziva „neodgovornost i životno neznanje“. Upravo se izvor bolesti nalazi u obliku neodgovornoga ponašanja, ali je vrlo važno da osoba koja želi biti prosvjetljena i izliječena – shvati – da ono što joj se može dogoditi, može samo onda ako se dogodi u okvirima realnoga života u kojem bi ta osoba trebala živjeti. Znači, ne očekivati više od onoga što se može ostvariti u životu, nego kroz prosvjetljenje odrediti određene granice vlastitih mogućnosti. Zato kristoterapija odbija pojam „duševna bolest“ ili „neuroza“ i govori o „životnom neznanju“. Tu je važno prosvjetljenje. Pater Bernard govori o „postu uma“ i „svečanosti duha“. Post uma je stvarnost koja se sastoji u tome da se čovjekova nutrina kaje i pročišćava od svih grijeha i oblika „duhovne neodgovor-

nosti“ koje vode do bolesti kako bi se duh mogao svečano častiti. „Svečanost duha“ - slavljenje Boga. A to čini ona duša koja je do kraja očišćena od grijeha. Vršiti „post uma“ i „svečanost duha“ znači spoznati „vrata pakla“ i njega se odreći te krenuti k „vratima raja“.

Pomoć u lutanjima i traženjima

Vrata pakla su: putenost, emotivnost, posjedništvo, intelektualizam, klanjanje osobi. Vrata raja su: opazajnost, razum, puštanje da bude, mudrost, Bog i čovjek u Bogu. Čovjek na takav način pobjeđuje svaki grijeh i prevladava sve ono što nije u redu s njegovim životom te živi u skladu s vlastitim „ja“. Jer, ako čovjek ne živi u skladu sa vlastitim „ja“, vrlo mu se lako može dogoditi bolest, može ući u stanje očajanja i problema. Zato je nužno kroz ovu knjigu shvatiti da je prosvjetljenje i izlječenje moguće. Naravno da je najvažnije ono duhovno izlječenje, od grijeha, ali vrlo je važno i fizičko i psihičko, jer čovjek je cjelovito biće. On je cjelina tijela, duha i psihe. Pater Bernard jedan je od onih ljudi koji su duboko proživjeli ono što ih muči i pati. Upravo se zbog toga on u svojoj metodi i nadovezuje na psihoterapeuta Viktora Frankla i njegovo „liječenje smislom“. Samo što pater govori o Smislu u punom smislu te riječi - o Kristu. Ova knjiga nam stoga može pomoći u našim lutanjima i traženjima te nam dati „odraz duše“ jedne osobe koja je prolazila kroz mnoge stvari u kojima smo možda i mi ovoga trenutka i – ozdravila. Ta je osoba o. Bernard.

K R Š T E N J A

VRBJE – Na blagdan Sv. obitelji, 28. prosinca, biskup dr. Antun Škvorčević u župnoj crkvi krstio je Josipu, peto dijete u obitelji Ivana i Marijane Jurčević, te Davida, drugo dijete u obitelji Branka i Ivane Švaič.

Snimio: Ivica Žuljević

ĐULOVAC – U župnoj crkvi u Đulovcu 7. veljače biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje i krstio Mihaela, šesto dijete u obitelji Mate i Jane Matić.

Biskup je na oba slavlja čestitao obiteljima što su otvoreni Božjem daru života te od njega rado primaju taj dar. Obiteljima je iskazao svoje poštovanje i zahvalnost za njihovo suradništvo s Bogom. Naglasio je da Bog želi da pobijedi život, ali da se ta njegova želja ne može ostvariti bez vjernih suradnika koji su spremni primiti brojnu djecu. Samo na taj način naša biskupija i domovina neće biti prostori smrti, nego prostori pobjede života, zaključio je biskup.

Biskup je potaknuo roditelje, ne samo novokrštene djece nego i sve ostale, da ne prepuste svoju djecu silama zla nego ih po obiteljskoj molitvi trajno povjeravaju Božjoj ljubavi i dobroti, da ona zahvaća njihova mlada bića i bude snaga koja ih vodi kroz život. (I. Ž.)

Zajedništvo

GLASNIK POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević, v.d.

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Mato Nosić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Silvija Ivanković

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona d.o.o., Zagreb

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295
e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Đaci bi da im časna predaje i matematiku i hrvatski

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: D. Mirković

S početkom školske 2008./2009. godine požeška Gimnazija dobila je u svojoj povijesti i prvu profesoricu redovnicu. I ništa tu ne bi bilo neobično da časna, kao što je i uobičajeno, đacima predaje vjeronauk, ali mlada redovnica Družbe sestra milosrdnica s. Melita Jelena Gložinić predaje kemiju.

Odlična predavanja

– Kada smo čuli da će nam časna predavati kemiju, malo smo se iznenadili. Očekivali smo da će doći neka stroga časna, s obzirom da je kemija težak predmet, i da će se od nas tražiti samo red, rad i disciplina, ali ugodno smo se iznenadili. Naime, naša nova profesorica je vrlo pristupačna, komunikativna, simpatična i prema nama se odnosi kao prema svojim vršnjacima. Cijeli razred sada više sudjeluje u nastavi. U svakom slučaju bolje je nego prije – kaže Jelena Prodanović, učenica trećeg razreda požeške Gimnazije.

Njezin kolega Bruno Brekalo koji je do sada iz kemije jedva izvlačio dvojku oduševljen je načinom rada prof. Gložinić. – Ima odličan način predavanja uz pomoć laptopa i projektora. Radimo više pokusa. Zbog svega toga mi je i gradivo razumljivije pa ga sada i učim. To se vidi i po ocjenama – objasnio je Bruno dodajući da bi možda bio i kemičar da mu je od prvog razreda kemiju predavala prof. Melita.

Zavoljeli kemiju

Da je cijelom razredu kemija postala jedan od dražih predmeta, potvrdile su nam i Ana Pavlo-

vić, Martina Gašljević i Sara Krnčević. Složili su se da i ne pomišljaju da s kemije markiraju uz napomenu kako bi bilo dobro da ovakvu časnu dobiju još i za matematiku i hrvatski jezik.

I časna Melita, prva redovnica u Slavoniji i jedna od rijetkih u Hrvatskoj koja u državnoj školi predaje predmet koji nije vjeronauk, oduševljena je novim radnim kolektivom, učenicima, ali i Požegom kao i njezinim stanovnicima koji joj se čine daleko pristupačnijima od Zagrepčana s kojima je provela cijeli život.

– Učenicima je bilo malo čudno zašto sam odlučila biti profesorica kemije. Malo sam se dvoumila između medicine i rada s djecom, koji je na kraju prevladao. Jako sam zbog toga zadovoljna jer vidim da mogu puno napraviti u školi, ne samo u radu s djecom nego i kao razrednik. Prije dolaska u Požegu, prošle školske godine, radila sam na zamjeni u Ženskoj gimnaziji u Zagrebu koju vodi naša družba gdje sam bila i razrednica – objasnila je prof. Gložinić koju učenici mogu oslovjavati i s «časna» i s «profesorice».

Profesorska obitelj

Njezin profesorski izbor ne čudi ako se zna da je i njezin otac profesor, i to fizike, dok je majka liječnica. I jedna mlađa sestra je profesorica hrvatskog i latinskog jezika, dok druga studira farmaciju, a brat je završio elektrostrojarski studij. A da krene putem redovničkog života, presudno je bilo to što je u crkvi imala jako dobru časnu koju joj je predavala vjeronauk, a svidjela joj se i njezina duga haljina.

S. Melita Jelena Gložinić na požeškoj gimnaziji počela je raditi početkom školske 2008./2009. godine.

– Kao obitelj bili smo povezani s crkvom. Redovito sam išla na vjeronauk. Posebno me k redovničkom pozivu privukla časna Leopolda Kefelja koja se sada nalazi u Pleternici. Osim toga razmišljala sam o tome kako časne cijeloga života nose dugu haljinu, a mladenke samo jedan dan. Svidjelo mi se i to što su časne jako dobre, povezane s djecom, što nas vole i to što su posebne, a ja sam uvijek htjela nešto posebno u životu. Bilo mi je previše obično da se udam i imam obitelj. Redovnički mi se poziv posebno svidio kada sam nakon osnovne škole otišla u samostan i vidjela na kojim sve područjima sestre rade – objasnila je sestra Melita koja je i na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu bila jedina studentica u redovničkoj uniformi.

